

COLEGIUL BIBLIC PENTICOSTAL „EMANUEL” SIBIU

Curs de Teologie Biblică a Rugăciunii

**SIBIU
2010**

- Comunicarea cu Dumnezeu este una dintre cele mai timpurii practici ale umanității
- În Scriptură omul este asemănat cu un copac. Ps. 1 vorbește despre cel credincios ca fiind ca un pom sădit lângă un izvor
- Un pom sănătos are o rădăcină sănătoasă. Sănătatea copacului depinde de sănătatea rădăcinii
- O rădăcină sănătoasă este bine acoperită de pământ. Rădăcina nu este pentru ochii privitorilor. Rădăcina este ceva ascuns, profund
- În predica de pe munte Isus a vorbit despre trei lucruri care trebuie făcute în ascuns: rugăciunea, postul și milostenia

Rugăciunea: aspecte introductive

1. Definirea rugăciunii

Nu este un lucru tocmai ușor să definești ce este rugăciunea. În esență cred că rugăciunea este comunicarea noastră cu Dumnezeu. Rugăciunea este mărturisirea neputinței noastre și a altora, în Numele Domnului Isus, înaintea ochilor iubitori a unui tată care știe, înțelege, mângâie și răspunde.

a) Rugăciunea este o necesitate și nu o opțiune

În Matei 6:7 Domnul spunea “când vă rugați...”. Rugăciunea este un trebuie și nu o opțiune. Rugăciunea este o poruncă a lui Dumnezeu. A nu te ruga înseamnă a neglija voia lui Dumnezeu. Pentru suflet rugăciunea este necesară ca aerul pentru trup. Dacă plămâni nu mai respiră trupul moare. Tot așa dacă cine nu se mai roagă cade. Secretul oricărei căderi este lipsa de rugăciune.

b) Rugăciunea este o întâlnire cu Dumnezeul cel Sfânt

A te ruga nu înseamnă a îndeplini un ritual anume, a urmări respectarea cu rigurozitate a unui șablon sau a unei proceduri liturgice. Rugăciunea nu este ritualism. Adevărata rugăciune este o întâlnire cu Dumnezeul cel sfânt. Rugăciunea nu este un exercițiu religios, un monolog spiritual, ci rugăciunea este o întâlnire reală cu Dumnezeu, comuniune și confruntare cu Dumnezeu. Rugăciunea nu e un timp în care să primim ceva de la Domnul ci un timp în care, având comuniune cu Dumnezeu, înțelegem care e voia Sa și înțelegând ne retragem schimbați din această binecuvântată întâlnire cu Dumnezeul cel Sfânt.

c) Rugăciunea este loialitate față de Dumnezeu

Rugăciunea este o expresie a loialității față de Dumnezeu. Omul credincios lui Dumnezeu se roagă și devine și mai credincios. Nu poți rămâne credincios lui Dumnezeu fără să continui să te înnoiești zi de zi prin rugăciune. Prin rugăciune primim putere ca să biruim ispitele. Rugăciunea ne tine trează conștiința și simțul moral. Prin rugăciune ne exprimăm dependența noastră față de Dumnezeu și recunoaștem că nu putem răzbi fără ajutorul Său.

d) Rugăciunea este un mod de viață

În 1 Tes 5:18 Pavel spunea „*rugați-vă neîncet*”. Rugăciunea este un mod de viață. Credinciosul trebuie să se roage zilnic. Cineva spunea că o zi fără rugăciune este o zi fără binecuvântare iar o viață fără rugăciune este o viață fără putere. Creștinii puternici sunt creștinii puternici în rugăciune.

2. Necesitatea rugăciunii

Rugăciunea este unul dintre cele mai importante aspecte ale vieții de credință. Cu toate acestea nici un aspect al vieții de credință nu cred că e mai neglijat ca cel al rugăciunii. Avem oameni care sunt gata să vorbească ore în șir despre rugăciune, avem cursuri academice despre rugăciune, o mulțime de cărți, seminarii speciale pentru rugăciune, dar cu toate acestea suntem așa de săraci în experiența rugăciunii. În vremea noastră sunt prea puțini oameni consacrați vieții de rugăciune.

Sunt convins că nimeni nu se va ridica niciodată mai presus decât viața sa de rugăciune. Cât te rogi atâta ești din punct de vedere spiritual. Creștinismul nostru este sărac, difuz, amestecat și uneori searbăd

pentru că rugăciunile noastre sunt ca și creștinismul nostru. Nu poți vorbi de o lucrare a lui Dumnezeu puternică fără să ai în mijlocul acelei lucrări oameni puternici în rugăciune. Cred că cea mai mare nevoie a bisericilor noastre este să descoperim secretul rugăciunii adevărate.

Taina rugăciunii, spunea cineva este rugăciunea în taină. Suntem cum suntem pentru că vorbim prea mult oamenilor și prea puțin lui Dumnezeu. Poate că prea mult vorbim oamenilor despre Dumnezeu în timp ce lui Dumnezeu îi spunem prea puțin despre oamenii cărora le vorbim.

Grija cea mai mare a Diavolului este să ne oprească rugăciunile, să ne împiedice să îngenunchem înaintea Celui Atotputernic. După cum cineva spunea s-ar prea putea ca Diavolului să nu-i fie teamă de cele mai multe predici, dar să-i fie teamă de clipele de rugăciune. Experiențele trecute arată că își mobilizează toate armatele lui să lupte împotriva poporului lui Dumnezeu atunci când acesta se roagă.

Rugăciunea dă consistență vieții noastre spirituale. Fără rugăciune suntem anemici și goi, vulnerabili și irelevanți în mesajele noastre. Trezirea spirituală vine atunci când poporul lui Dumnezeu se roagă. Nu există misiune eficientă fără rugăciune. Nu poate exista o mișcare de plantare de biserici eficientă fără o viață de rugăciune consistentă. Strategiile, planificările, cercetarea câmpului de misiune sunt de bună seamă necesare dar fără rugăciune niciodată nu vom fi în stare să câștigăm lupta spirituală pentru mântuirea sufletelor. Domnul nostru Isus ne-a lăsat așa de clar exemplul unei vieți de rugăciune eficientă.

Luca ne spune că uneori atunci când ucenicii se duceau la culcare, Domnul Isus se ducea să se roage - după cum îi era obiceiul. Rugăciunea a fost o prioritate pentru apostolii Domnului și pentru Biserica Primară. De-a lungul istoriei marii oameni ai lui Dumnezeu s-au rugat. Despre John Wesley se spune că se ruga zilnic de la patru la șase dimineața, Luther se ruga și el două ore pe zi iar C. Simion se ruga cinci ore zilnic. Leonard Ravenhill spunea că un predicator care nu se roagă cel puțin o oră pe zi nu face nici cât o ceapă degerată, și cred că avea dreptate. Mulți oameni cred în puterea rugăciunii, și le place să audă despre ea dar prea puțini se roagă. Rugăciunea face diferența.

3. Importanța rugăciunii

- Rugăciunea este unul dintre cele mai **importante aspecte ale vieții de credință**. Cu toate acestea nici un aspect al vieții de credință nu cred că e mai neglijat ca cel al rugăciunii.
- **Sunt convins că nimeni nu se va ridica niciodată mai presus decât viața sa de rugăciune**. Cât te rogi atâta ești din punct de vedere spiritual. Creștinismul nostru este sărac, difuz, amestecat și uneori searbăd pentru că rugăciunile noastre sunt ca și creștinismul nostru.
- Cred că cea mai mare nevoie a bisericilor noastre este să descoperim secretul rugăciunii adevărate.
- **Taina rugăciunii, spunea cineva este rugăciunea în taină**. Suntem cum suntem pentru că vorbim prea mult oamenilor și prea puțin lui Dumnezeu. Poate că prea mult vorbim oamenilor despre Dumnezeu în timp ce lui Dumnezeu îi spunem prea puțin despre oamenii cărora le vorbim.
- **Grija cea mai mare a Diavolului** este să ne oprească rugăciunile, să ne împiedice să îngenunchem înaintea Celui Atotputernic.
- s-ar prea putea ca Diavolului să nu-i fie teamă de cele mai multe predici, dar să-i fie teamă de clipele de rugăciune.
- Trezirea spirituală vine atunci când poporul lui Dumnezeu se roagă.
- Rugăciunea este importantă în viața:
 - Lui Isus – se ducea să se roage în locuri pustii
 - Apostolii
 - Oamenii lui Dumnezeu din cursul istoriei
- Despre John Wesley se spune că se ruga zilnic de la patru la șase dimineața,
- Luther se ruga și el două ore pe zi. Uneori obișnuia să spună: am atâtea de făcut încât voi începe ziua cu trei ore de rugăciune
- David Brainerd: „îmi place să fiu singur în căsuța mea, unde pot petrece mult timp în rugăciune”
- C. Simion se ruga cinci ore zilnic.
- David: „mi-aduc aminte de tine în așternutul meu” Ps 63,6

Ce aduce rugăciunea în viața noastră?

- Ne preschimbă. A te ruga înseamnă a te preschimba
- Ne sensibilizează inima la urmarea voii lui Dumnezeu

- Ne înseninează fața – duce la împlinirea noastră ca ființe umane
- Ne ascute urechea la călăuzirea Duhului
- Ne aduce Cuvântul lui Dumnezeu aproape - îmi îndrept rugăciunea și aștept
- Ne aduce puterea Duhului pentru a birui ispitele și pe Diavolul
- Dă consistență vieții noastre cu Dumnezeu
- Este calea pentru rezolvarea problemelor noastre – cereți și vi se va da
- Declanșează puterea lui Dumnezeu pentru binele celor pentru care ne rugăm – rugăciunea de mijlocire

4. Odăița ca loc de rugăciune

- În Biblie odăița are două sensuri principale:
 - Odăița ca rugăciune autentică
 - Rugăciunea ca loc de rugăciune
- Oamenii lui Dumnezeu din Biblie au acordat un loc special odăiței
 - Abel a adus Domnului o jertfă
 - Set a chemat Numele Domnului
 - Enoh a umblat cu Dumnezeu
 - Avraam era constructorul altarelor – simbol al întâlnirii omului cu Dumnezeu.
 - Luptător cu Dumnezeu pentru Sodoma
 - Doamne ce-mi vei da
 - Și Dumnezeu a zis lui Avraam (gen17,15)
 - Avraam a zis lui Dumnezeu v.18
 - Isaac a ieșit pe câmp ca să mediteze
 - Iacov a rămas singur cu Dumnezeu
 - Moise a fost un campion al rugăciunii. Omul care a stat între Dumnezeu și oamenii și a influențat în ambele sensuri. Dacă vrei să-i nimicești pe ei trebuie să începi cu mine....Moise mijlocitorul
 - Gedeon. Doamne dă-mi un semn!
 - Samson: dă-mi putere de data aceasta!
 - Samuel:
 - Până când vei înceta să plângi pe Saul;
 - toată noaptea a strigat către Domnul;
 - departe de mine gândul să păcătuiesc înaintea Domnului ne mai rugându-mă pentru voi
 - David: omul rugăciunilor cântate
 - Solomon: D-ne dă-mi înțelepciune
 - Ilie, Elisei, Ieremia – profetul lacrimilor
 - Ezechiel. Chiar dacă Daniel, Noe, iov
 - Daniel, Estera, Mardodeu, Neemia și Ezra
 - Iona din pântec de pește
 - Habacuc: locul meu de strajă
 - Isus. mergea în locuri pustii
 - Petru: pe acoperiș, Corneliu
 - Pavel: locul de rugăciune
 - Ioan: eram în Duhul

Matei 6,5-6: Întoarcerea în Odăiță

- Este absolut necesar să redescoperim importanța și frumusețea vieții în odăiță
- Isus a vorbit despre întoarcerea în odăiță.
- Adevărata viață de rugăciune este cea din odăiță.
- Cine nu se roagă în odăița lui nu se roagă cu adevărat
- Odăița este **un loc** dar este și **o stare**
- Rugăciunea în public fără cea din odăiță este fățarnicie

Paralelă între v.5 și v.6

Există un paralelism strâns între cele 2 versete. Isus face aici o antiteză între modelul fariseric de rugăciune și modelul autentic

Adevărata rugăciune presupune următorii pași:

- a. Rugăciunea impune o persoană dedicată – tu
- b. Rugăciunea necesită un timp stabilit – când te rogi
- c. Rugăciunea necesită un loc potrivit – odăița ta
- d. Rugăciunea cere o stare potrivită – încuie-ți ușa
- e. Rugăciunea se adresează persoanei potrivite – Tatălui tău
- f. Rugăciunea nu este pentru mica publicitate – care vede în ascuns
- g. Rugăciunea este însoțită de răsplată – îți va răsplăti

5. Piedici în calea rugăciunii

Am auzit pe mulți credincioși spunând : „îmi este greu să mă rog, mi se pare că Domnul nu mă ascultă. Rugăciunea pentru mine este o corvoadă. Nu simt nici o împlinire atunci când mă rog. Am impresia că rugăciunea mea nu se ridică mai sus de tavan”. Uneori acest lucru este adevărat. În viața noastră de rugăciune pot apărea obstacole care, într-adevăr, să împiedice rugăciunile noastre. Există lucruri care pot strica părtașia noastră cu Dumnezeu.

În Scriptură avem prezentate mai multe obstacole care pot împiedica rugăciunile noastre:

1) Necredința

În Iacov 1:6-7 avem „*Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată. Dar s-o ceară cu credință, fără să se îndoiască deloc: pentru că cine se îndoiește, seamănă cu valul mării, turburat și împins de vânt încoace și încolo. Un astfel de om să nu se aștepte să primească ceva de la Domnul, căci este un om nehotărât și nestatornic în toate căile sale*”. Cu siguranță că necredința este una din piedicile majore în calea rugăciunilor noastre.

2) Religie fără relație cu Dumnezeu

Multe biserici sunt pline de oameni religioși care nu au nici o relație personală cu Dumnezeu. Relația aceasta poate fi garantată numai de credința personală în Domnul Isus. Cărturarii și fariseii se rugau adesea și cu toate acestea nu aveau o relație personală cu Dumnezeu. Ei erau oameni religioși. Pentru ei rugăciunea era o îndatorire religioasă și nu o expresie a părtașiei lor cu Dumnezeu.

3) Păcatul

Isaia 59:1-2 „*Nu, mâna Domnului nu este prea scurtă ca să mântuiască, nici urechea Lui prea tare ca să audă, ci nelegiturile voastre pun un zid de despărțire între voi și Dumnezeul vostru; păcatele voastre vă ascund Fața Lui și-L împiedecă să vă asculte!*”. Dumnezeu este sfânt și cine vrea să se apropie de el trebuie să se sfințească. Păcatul rupe părtașia cu Dumnezeu. Dacă vrem să avem părtașie cu un Dumnezeu sfânt și desăvârșit, atunci trebuie să ne curățim înaintea lui.

4) Lipsa dragostei și a înțelepciunii în familie

1Petru 3:7 « *Bărbatilor, purtați-vă și voi, la rândul vostru, cu înțelepciune cu nevestele voastre, dând cinste femeii ca unui vas mai slab, ca unele cari vor moșteni împreună cu voi harul vieții, ca să nu fie împiedecate rugăciunile voastre* ». Există o legătură strânsă între eficiența în rugăciune și relațiile inter-personale. Rugăciunea afectează relațiile noastre și relațiile noastre afectează rugăciunea și capacitatea noastră de a ne ruga. Noi nu putem fi în armonie cu Dumnezeu când nu suntem în armonie cu familia noastră.

5) Resentimentele

Marcu 11:25-26 « *Și, când stați în picioare de vă rugați, să iertați orice aveți împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl vostru care este în ceruri, să vă ierte greșelile voastre. Dar dacă nu iertați, nici Tatăl vostru care este în ceruri nu vă va ierta greșelile voastre* ».

- Spiritul neiertător este una din piedicile principale în rugăciune. Resentimentele ne blochează accesul la Dumnezeu.

- Noi putem continua să fim oameni religioși și chiar să facem rugăciuni insistente dar dacă purtăm cu noi resentimente atunci rugăciunile noastre sunt blocate.

6) Activitățile

Efeseni 5:16 „*Răscumpărați vremea căci zilele sunt rele*”. Trăim într-una dintre cele mai grăbite generații.

- Prea mulți dintre noi am devenit atât de ocupați încât nu mai avem timp personal cu Dumnezeu. Oamenii din ce în ce sunt tot mai ocupați cu tot felul de activități pământești și de cele mai multe ori secundare, și rămâne din ce în ce tot mai puțin timp pentru părtășia cu Dumnezeu.

1Regi 20,40 „*și pe când robul tău făcea câte ceva încoace și încolo, omul s-a făcut nevăzută*”

- Dă lui Dumnezeu cel mai bun timp al zilei

7) Egoismul

Iacov 4:3 „*Cereți și nu căpătați, pentru că cereți rău, cu gând să risipiți în plăcerile voastre*”.

- Prima rugăciune din Biblie este egoistă: Gen 15,2, D-ne ce-mi vei da?
- Rugăciunile noastre sunt egoiste: modelul Tatăl **nostru**

Marea problemă este că avem o generație de creștini egoiști și manipulatori. Am învățat metodele lumii și am încercat să le amestecăm cu metodele Tatălui. Mulți creștini inițiază idei și planuri fără ca mai înainte să-L consulte pe Dumnezeu și apoi când nimic nu mai merge bine vin și cer puterea lui Dumnezeu peste ceva al lor, peste ceva în care Dumnezeu nu a avut un cuvânt de spus. Uneori ceea ce facem este că înmănăm Tatălui o listă cu ceea ce credem noi că ar trebui să facem și nu ne asigurăm că acele lucruri sunt cele pe care Dumnezeu vrea să le facem.

8) Spiritul nemulțumitor

1Tes 5,18 - mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile

- Un spirit nemulțumitor nu va primi nimic de la Dumnezeu

9) Împotrivirea Diavolului

1Pet 5,8-9 „*Fiiți treji, și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește, și caută pe cine să înghită. Împotriviți-vă lui tari în credință, știind că și frații voștri în lume trec prin aceleași suferințe ca voi*”.

1 Petru 5:8-9

- Diavolul se opune rugăciunii, îți aduce aminte de probleme nerezolvate, imagini derutante și ispititoare, îți fură gândurile.
- Creează probleme, sună telefonul etc
- Îți creează o stare de respingere a rugăciunii, oboseală, plictiseală

Concluzie:

Adevărul este că ne confruntăm cu multe piedici care obstrucționează viața noastră de rugăciune.

- Unele piedici ne vor lăsa să facem rugăciuni dar ne vor opri să ne rugăm cu adevărat.
- Altele efectiv vor căuta să ne facă nici să nu mai facem rugăciuni.
- Voia lui Dumnezeu este ca noi să dăm la o parte orice piedică și să fim cu adevărat oameni ai rugăciunilor ascultate.

Evrei 12:1-2 „*și noi, dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică, și păcatul care ne înfășoară așa de lesne, și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. Să ne uităm întotdeauna la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea, și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu*”.

6. Condițiile rugăciunii eficace

a) Credința sinceră:

- Marcu 11,24;
- Marcu 9,23
- Iacov 1,6

b) Rugăciune adusă în Numele lui Isus

- Ioan 14,13-14

c) Rugăciune adusă în acord cu voia lui Dumnezeu

- 1Ioan5,14
 - d) *Cel ce se roagă trebuie să fie în acord cu voia lui Dumnezeu*
- 1Ioan3,22
 - e) *Cel ce se roagă trebuie să fie stăruitor*
- Luca 18,1-7

7. Poziția potrivită a corpului în timpul rugăciunii

Biblia nu recomandă o poziție șablon

În biblie avem rugăciuni făcute:

- În picioare – 1Imp 8,22; Neem. 9,4-5; Mc 11,25
- Șezând jos: 1Cronici 17,16; Luca 10,13; 1Regi 18,42
- Îngenuncheat: Luca 22,41; Dan 6,10
- Așezat în pat: Ps 63,6
- Plecat până la pământ: ex 34,8; ps 95,6
- Culcat cu fața la pământ: 2Sam 12,16; Mat 26,39
- Cu mâinile ridicate spre cer: Ps 28,2; Is 1,15; 1Tim 2,8

Nu poziția pe care o are corpul în rugăciune este semnificativă, ci poziția pe care o are inima.
Nu avem nici o referință la rugăciunea pe spate – vezi căderile pe spate contemporane

8. Cum să mă rog o oră?

Problema noastră e că nu știm cum să zăbovim în prezența lui Dumnezeu
Viața noastră de rugăciune trebuie să fie consistentă

Pentru a putea să se rogi o oră ai nevoie de următoarele lucruri fundamentale

- O decizie
- Un interval de timp pus de o parte
- Un loc în care să te rogi
- Un plan de acțiune

a) Citirea și meditarea asupra Scripturii

Înainte de a citi, roagă-te ca să poți înțelege

Citește și meditează – umpleți mintea cu Cuvântul lui Dumnezeu

Meditarea la Scriptură te va ajuta să intri în prezența lui Dumnezeu

b) Lauda și închinarea

- 1) Laudă pentru ceea ce face Domnul – lucrarea lui
- 2) Laudă pentru ceea ce este Domnul – persoana lui
- 3) Dedicare și consacrare pentru Domnul

Modelul de rugăciune Tatăl nostru:

Tată – revelația, accesibilitatea lui Q

Nostru – relația cu noi

Care ești în ceruri – lauda

Sfințească-se numele tău – predarea și consacrarea

c) Mijlocirea

Ce e mijlocirea?

Rugăciune pentru alții:

- Pentru conducători – 1Tim2,2
- Pentru nemântuiți – Luca 23,34
- Pentru nou-convertiți 2Tes 1,11
- Pentru toți sfinții – Ef 6,18
- Pentru cei căzuți d ea credință – 1Ioan 5,16
- Pentru lucrătorii creștini – Efeseni 6,19

- Pentru dușmani - Matei 5,44
- Pentru cei bolnavi – Iacov 5

Când mijlociți în rugăciune pentru o persoană sau o problemă subliniați cât mai multe detalii
A nu te ruga pentru alții este păcat -1Sam 12,23

d) Cererea

Aici ne referim la rugăciunea pentru noi înșine
Pâinea noastră
Ne rugăm pentru nevoile noastre pământești

e) Mulțumirea și adorarea

f) Așteptarea și încrederea - Ps 5,8

Rugăciunea în Vechiul Testament

Ne propunem în continuare o incursiune în istoria revelației biblice, urmărind modul în care se reflectă în istoria și învățătura biblică învățătura și practica rugăciunii

Kohler: În VT avem 85 de rugăciuni originale, 60 de psalmi întregi, 14 părți din psalmi care pot fi considerate rugăciuni

1. Rugăciunea în perioada patriarhală

a) Oameni ai rugăciunii în perioada patriarhală

- 1) Set – e primul care îl cheamă pe Domnul Gen 4,26
- 2) Enoh – e omul care umblă cu Domnul Gen 5,24
- 3) Noe – e omul care construiește primul altar – Gen 8,20
- 4) Avraam

- zidește altare,
- umblă cu Dumnezeu,
- e prietenul lui Dumnezeu,
- mijlocește pentru Sodoma,
- aduce jertfe, comunică intens cu Domnul, are experiențe cu Domnul,
- are momente în care acționează fără să se roage
 - 5) Eleazar – omul care invocă semne în vederea ascultării rugăciunii
 - 6) Isaac – se roagă cu intensitate și perseverență „atar” (Gen 25,21)

Rugăciunea lui nu este o cerere politicoasă ci un travaliu care se întinde pe o perioadă de 20 de ani. Isaac se roagă continuu până primește răspuns, după 20 de ani de căsnicie.

7) Iacov

- Rugăciunile legământ condiționate de primirea binecuvântării divine Gen 28,20-22
 - Rugăciunea omului ajuns la limită, a cărui viață este amenințată: Gen 32,9-12
 - El îl identifică pe Domnul
 - Numește promisiunile lui Dumnezeu cu privire la el
 - Își exprimă propria nevrednicie față de bunătățile Domnului
 - Arată cererea și problema lui
 - Încheie odihnindu-se în promisiunea lui Dumnezeu
 - 8) Iov
 - Omul care se roagă în circumstanțe care sfidează orice explicație rațională
 - Acceptarea cu zdobire a împrejurărilor nedorite și neînțelese
 - O teologie nouă a suferinței
 - O lecție a supunerii față de Domnul și a rămânerii în planul său
 - Suferința și acceptarea voii lui Dumnezeu ca drum spre o nouă dimensiune a revelației
- ##### **b) Teologia rugăciunii rezultată din perioada patriarhală:**

- 1) Rugăciunea era văzută ca o chemare a Numelui Domnului – 4,26; 12,8; 21,33
- 2) Rugăciunea este asociată cu construirea altarelor, ca simbol al comunicării cu Domnul
- 3) Rugăciunea este asociată cu aducerea de jertfe
- 4) Rugăciunea a căpătat dimensiunea unui legământ, al unui jurământ
- 5) Rugăciunea a fost făcută cu insistență și perseverență
- 6) Relația cu Domnul era o relație familiară și caracterizată de prietenie
- 7) Rugăciunea conduce spre acceptarea voii suverane a lui Dumnezeu: aici rugăciunea devine un răspuns, încetând să mai fie o cerere

2. Rugăciunea în perioada pre-exilică

4 aspecte semnificative pentru această perioadă:

a) Absența învățaturii despre rugăciune în Pentateuh

- Cu excepția lui Deut 26,1-15 nu avem nici un text mozaic care să ceară poporului să se roage
- Este posibil ca rugăciunea să fi fost însoțită de jertfe, dar acest lucru nu e clar
- Absența aproape totală a rugăciunii în acele părți din Pentateuh în care jertfa este obligatorie, sugerează că jertfa fără rugăciune era destul de comună

b) Accentul fundamental pus pe rugăciunea de mijlocire

- VT consemnează că rugăciunile oamenilor lui Dumnezeu au fost rugăciuni de mijlocire
- Alături de mijlocitorii din perioada patriarhală, cei mai importanți mijlocitori în rugăciune au fost:

1) Moise

- Mijlocirea cu ocazia războiului cu Amalec – Exod 17,8-16
- Mijlocirea pentru Israelul care a păcătuit făcând un vițel de aur: Exod 32, 11-14; 31-35
- Mijlocire pentru călăuzire și însoțire – Exod 33,12-16; 34,9
- Mijlocire pentru poporul care cârtește Numeri 11,10-15; 14,13-25; Deut 9,18-21; 10,10

2) Ghedeon

- Judec 6,13-14,17,24
- Observație: problema semnului cu lâna și interpretarea semnului

3) Ana

- Ana e prima femeie din Biblie care se roagă
- Ana se remarcă prin două rugăciuni:
 - Rugăciunea făcută în tăcere pentru nașterea lui Samuel: 1Sam 1,10-13
 - Rugăciunea de laudă și mulțumire făcută cu glas tare: 1Sam 2,1-10

4) Samuel

- Samuel nu a știut să se roage de la început: rugăciunea se poate învăța 1Sam 3,1-21
- Samuel a fost destinat să aducă biruință și trezire spirituală peste Israel
- Cred că Samuel a fost cel care a adus prin rugăciunea de mijlocire trezirea: 1Sam 7,1-6
- Conducător de Samuel, poporul:
 - A postit
 - Și-a mărturisit păcatul
 - S-au rugat pentru intervenția divină
- Samuel e omul mijlocirii:
 - El se roagă pentru popor – 1Sam 12,23
 - Se roagă pentru Saul – 1Sam 15,11; 35 – 16,1

5) Solomon

- Solomon se roagă pentru înțelepciune: 1Cronici 1,1-12
 - El primise un cec în alb și a cerut după voia lui Dumnezeu
 - Cerea lui este smerită și altruistă
- Solomon mijlocește pentru popor cu ocazia dedicării templului. Este cea mai lungă rugăciune din biblie
- 1Împărați 8,1-11 – preoți nu mai pot să rămână ca să își facă slujba, din cauza prezenței slavei lui Dumnezeu
- Solomon se roagă; rugăciunea lui are trei părți: 1Împ 8,22-53
 - Un apel ca Dumnezeu să onoreze promisiunile făcute lui David și să primească rugăciunea lui Solomon: v.22-30
 - Șapte cereri specifice, așa numite perechi poetice: v 31-50
 - „Dacă” sunt echilibrate prin „să”
 - „Când” e echilibrat prin „atunci”
- Două observații:
 - Solomon a înțeles că între modul în care binecuvântează Domnul și faptele oamenilor există o legătură foarte strânsă
 - Solomon se roagă îngenunchat și cu mâinile ridicate – v.53

6) Ilie: 1Împărați 17,1-19,21

- Ilie are reputația de a fi „omul lui Dumnezeu”
 - a) Ilie era slujitorul lui Dumnezeu – Ilie un oarecare dintre locuitorii Galaadului 17,1
 - b) Ilie capătă o viziune de la Domnul
 - c) Ilie nu se sperie de mulțime
 - d) Ilie este practic în credință
 - e) Ilie este însoțit de Dumnezeu cu putere - miracolele din viața lui Ilie - Iacov 5
 - f) Ilie ridică ucenici după el – Elisei și alții
 - g) Ilie îl lasă pe Dumnezeu să rămână Dumnezeu – din slujirea sa Domnul e slăvit și nu el însuși
 - h) Ilie trece prin crize însoțit de Domnul
 - i) Ilie are un sfârșit glorios – răpirea
- Ilie se roagă cu insistență: de șapte ori (1Împ 18,43)
- Poziția în rugăciune a profetului denotă intensitatea rugăciunii

7) Elisei

- Elisei este omul prin care Domnul face miracole
- Viața lui Elisei se desfășoară sub imperiul împlinirii cererii lui de a primi o îndoită măsură de putere din Duhul lui Ilie
- Cea mai remarcabilă și sugestivă rugăciune a lui Elisei este rugăciunea pentru înțelegerea realității spirituale – 2Împ 6,8-23
 - Elisei face aici două cereri
 - Doamne deschide-i ochii ca să vadă – v.17
 - Lovește rogu-te poporul acesta cu orbire – v.18

c) Rugăciunea în cartea psalmilor

- David a fost un om după inima lui Dumnezeu
- În Psalmi există o împletire a tiparului cu spontaneitatea
 - Avem rugăciunile oficiale „de sanctuar” cum ar fi Ps 24, 7-10; 100, 150
 - Sau rugăciuni spontane personale:
 - Rugăciunea de pocăință Ps. 51
 - Rugăciunea de invocare și comuniune cu Domnul Ps 63
 - Rugăciune de păzire – Ps 57
 - De vindecare Ps 6
 - De revendicare Ps 109
 - De laudă Ps 103

Model de Rugăciune: Psalmul 95 – Concertul rugăciunii

Psalmii nu au fost scriși doar pentru a fi citați, ci pentru a-i inspira pe oamenii lui Dumnezeu să-L celebreze, să I se închine și să-L asculte. Pentru acest concert de rugăciune urmărește modelul din Psalmul 95 ca plan pentru laudă, închinare și rugăciune.

A. Celebrează-L Pe Domnul (Psalmul 95:1-5)

1. Veniți să cântăm cu veselie Domnului – v.1

- Începe timpul de rugăciune cu cântare
- Cântă cântece pline de veselie

2. Să strigăm de bucurie către Stânca mântuirii noastre – v.1

- Proclamă cu voce tare ceea ce este Domnul pentru tine
- Citiți împreună cu voce tare dintr-un psalm de izbăvire: Ps 18:1-3, 30-36

3. Să mergem înaintea Lui cu laude

- Laudă pe Dumnezeu pentru ceea ce **este** El:
 - V.3 Domnul este Dumnezeu mare
 - Este un împărat mare
 - Mai presus de toți dumnezeii
- Laudă pe Dumnezeu pentru ceea ce **face** El:
 - V. 4 – el ține în mână adâncimile pământului
 - Vârfurile munților sunt ale lui
 - V. 5 – a lui e marea, mâinile lui a făcut-o, a lui e uscatul
- Alocă un timp pentru mărturii, mulțumindu-I lui Dumnezeu pentru ceea ce face în viața ta, a familiei tale, a bisericii.

4. Să facem să răsunе cântece în cinstea Lui! – v.2

- Aici te poți opri și alocă un alt timp pentru a aduce cântări de laudă Domnului
- Citiți versetele 3-5; Mulțumiți-I pentru domnia Sa suverană peste întregul univers.
- Bucurați-vă de măreția lui Dumnezeu

B. Închinați-vă Domnului (Psalmul 95:6-7)

1. Să ne plecăm genunchiul înaintea Domnului, Făcătorului nostru!

- V.6 – **veniți să ne închinăm înaintea lui** – e vorba de proșternere de predare, consacrare, înnoire a legământului cu Dumnezeu. Aici vom reafirma dragostea noastră pentru Dumnezeu și credințioșia noastră față de El
- Veniți să ne smerim – rugăciunea lui David din Ps 19
- Să ne plecăm genunchiul înaintea Lui

2. Căci El este Dumnezeul nostru, și noi suntem poporul pășunii Lui

Recunoaște-l pe Dumnezeu ca fiind:

- Creatorul tău
- Dumnezeul tău
- Păstorul tău
- Laudă-L pentru grija Sa față de tine.

Paragraful de la sfârșitul v 7 marchează un moment de meditație profundă

C. Ascultă Glasul Lui (Psalmul 95:8-11)

1. Ascultă glasul lui Dumnezeu... fii atent la vocea lui

2. Nu vă împietriți inima...

- Mărturisește-ți orice păcat cunoscut din viața ta.
- Citește 1 Ioan 1:9. Fă-ți timp să-I ascuți vocea.

3. Fă un legământ al ascultării și loialității față de Domnul

- Conștientizează dreptatea lui Dumnezeu și că Dumnezeu îți va răsplăti
- Consacră-te pentru împlinirea planurilor lui Dumnezeu cu tine

d) Rugăciunea în cărțile profeților

1) Isaia: Omul cu vederea vindecată - Isaia 6,1-13

- Rugăciunea lui Isaia este rugăciunea omului cu vederea vindecată
- Vederea este cel mai mare dar de la Domnul
- Vederea e de două feluri: fizică și spirituală.
- Dpdiv spiritual toți oamenii se nasc orbi spiritual. E ca și cum ne-am naște fără ochi sau cu pleoapele lipite. Acest lucru se datorează păcatului care a pătruns între oameni
- În vremea lui Isaia Israelul era orb spiritual, ochii lor erau bolnavi și acoperiți
- Cap 1-6 notează trei faze din experiența lor:
 - Fuseseră vindecați – 1,2
 - Au ales să își acopere ochii – au ales să umble cu ochii închiși
 - În final Domnul îi lasă cu orbire, lasă peste ei blestemul orbirii
- 6,13 anunță că o sămânță va renaște
- Isaia e singurul care vede și strigă în gură mare. Isaia e omul cu ochii vindecați
- Isaia e omul care și-a căpătat vederea
- Isaia a căpătat viziunea lui Dumnezeu, el a fost vindecat.
- Vederea lui a fost vindecată în trei dimensiuni:

1. Vederea în sus – a văzut pe Domnul

- 6,1-4 descrie această viziune a lui Isaia
 - Ceea ce a văzut Isaia era cu totul diferit de ceea ce văzuse înainte, până atunci era un om bun, dar niciodată până atunci nu intrase în prezența celui necreat
 - a) A văzut pe Domnul pe scaunul de domnie
 - b) Poalele mantiei lui umpleau templul
 - c) Serafimii stăteau deasupra și strigau: Sfânt, Sfânt, Sfânt
 - d) Pământul e plin de gloria lui Dumnezeu
 - e) Se zguduiau ușorii ușii
 - f) Casa s-a umplut de fum
 - Avem aici o revelație a gloriei lui Dumnezeu. Contrastul dintre ceea ce este Dumnezeu și ceea ce nu este a fost atunci atât de mare
 - Domnul se descoperă în măreția *sfîințeniei sale, a gloriei sale*.
 - Isaia a fost marcat de prezența lui Dumnezeu, a fost uimit peste puterile sale
 - Isaia e un om uimit – Ochii mei au văzut pe Împăratul
 - Vederea lui a fost vindecată.
 - Cea mai mare nevoie a bisericii contemporane e descoperirea lui Dumnezeu. Vederea gloriei lui Dumnezeu.
 - Avem puțină evlavie pentru că ne lipsește revelația slavei lui Domnului. Putem glumi pe seama celor sfinte pentru că nu e Domnul descoperit nouă.
 - **Isaia a avut vederea lui Dumnezeu – o viziune în înălțime – a văzut pe Domnul – sfîințenia și gloria lui au fost revelate – a urmat mărturisirea**
- Tozer se ruga:** „Doamne vino și strălucește Tu asupra înțelegerii mele pentru că altfel nu te voi găsi niciodată”
- Avem nevoie de revelație. Numai Domnul poate să ne salveze de orbirea ochilor. Isaia a văzut, ochii lui au fost deschiși

2. Vederea lăuntrică – s-a văzut pe sine

- 6,5-7 relatează vindecarea lăuntrică
- **Atunci am zis** – nu suntem în stare să zicem nimic până nu ne vindecă Domnul ochii înspre el
- Isaia capătă o ageră privire lăuntrică, conștientizează puternic, până la disperare propria sa păcătoșenie
- El declară următoarele:
 - Vai de mine sunt pierdut
 - Sunt un om cu buze necurate
 - Poporul meu are buze necurate
 - Am văzut cu ochii mei pe Domnul Împăratul
- **Isaia are o viziune lăuntrică – interioară – se vede pe sine – realizează propria sa păcătoșenie – buzele lui sunt necurate – face o mărturisire**
- Până aici a strigat vai de voi, dar acum strigă vai de mine
- Avem aici o descriere limpede a ceea ce se întâmplă unui om care intră în misterul prezenței lui Dumnezeu – este copleșit în interiorul ființei lui
- Generația noastră are nevoie să conștientizeze propria vinovăție, propriul păcat. *Are nevoie de vindecarea vederii lăuntrice*
- Oare nu are mintea noastră odăi în care stau atârinate tablouri murdare? Oare nu avem lucruri ascunse prin unghere? Oare nu sunt lucruri murdare, gânduri murdare, idei murdare care ne conduc viața?
- Gândește-te bine la viața ta! Este cugetul tău curat, mâinile sunt curate?
- Întrebă-te:
 - Sunt eu întotdeauna sincer și cinstit?
 - Am obiceiuri de care mi-ar fi rușine să afle și alții?
 - Este vorbirea mea curată?
 - Îmi folosesc banii cu înțelepciune?
 - Am bârfit pe cineva?
 - Am judecat pe alți creștini?
 - Nu cumva e mândrie în inima mea?
 - Am eu o minte cerească sau pământescă? La ce mă gândesc eu cel mai mult?
 - Sunt eu credincios în rugăciune?
- Dumnezeu e un foc mistuitor – el e împotriva păcatului
- Oare ce ar trebui să simtă un suflet care experimentează o convertire adevărată, când se naște din nou?
- Marea problemă nu e necurăția ci lipsa conștiinței. Problema majoră este orbirea
- Poporul pe vremea lui Habacuc, *„Vai de cel ce strânge câștiguri nelegiuite pentru casa lui, ca să-și așeze apoi cuibul într-un loc înalt, și să scape din mâna nenorocirii! Rușinea casei tale ți-ai croit, nimicind o mulțime de popoare, și împotriva ta însuși ai păcătuit. Căci piatra din mijlocul zidului strigă, și lemnul care leagă grinda îi răspunde. Vai de cel ce zidește o cetate cu sânge, care întemeiază o cetate cu nelegiuire!”* (Habacuc 2:9-12)
- **Isaia tânjește după curățire** și Domnul ia dat-o prin foc
- Vederea interioară a fost vindecată, Isaia a primit un cuget nou și curat
- *Numai prin adâncimile iertătoare ale dragostei lui Dumnezeu oamenii pot fi restaurați și pregătiți să-l slujească*

3. Vederea în afară – a văzut nevoia lumii

- 6,8-13 reflectă vindecarea vederii în afară
- Isaia primește viziunea lucrării lui Dumnezeu
- A fost o vindecare a vederii înspre lume
- **Vindecare în afară – lărgime – lumea – a văzut urgența – cine va merge? – e trimis – se consacră**
- Isaia vede nevoia unei lumi care moare în păcate
- **Ilustr Charlie Peace** executat prin spânzurațoare a contrazis capelanul care îi citea plictisit din Biblie: *„dacă ași crede ceea ce spui că crezi dumnezeu și biserica, chiar dacă Anglia ar fi acoperită cu cioburi de sticlă de la un țărnam la altul, aș umbla peste ele, desculț dacă trebuie, și aș spune că a meritat să trăiesc dacă aș fi în stare să scap un suflet de la un iad atât de îngrozitor”*
- Avem nevoie de vindecarea ochilor pentru lume
- Domnul a întrebat: cine va merge pentru noi? Pe cine vom trimite?

- Întrebarea e actuală. Noi ne rugăm pentru mântuirea oamenilor și facem bine, dar cum vor crede dacă nu le spune cineva.
- Isaia a spus Iată-mă trimite-mă! Spune azi cineva asta?

2) Ieremia: profetul lacrimilor

Ieremia este un profet tânăr care a trăit într-o perioadă foarte grea.

- Ieremia este un profet umil – Chemarea în slujbă 1,6
- Este un profet dezamăgit: 4,10
- Un profet care nu poate să înțeleagă
 - 12,1-4
 - 15,15-18
 - Pl. 2,20-22
- I se interzice de către Domul să mai mijlocească
 - 7,16
 - 11,14
 - 14,11
 - 15,1
- Este profetul care continuă să spera și să se roage
 - 14,19-22
 - 17,13-18
 - Pl 3,21-33

Obs: Ieremia este omul de sacrificiu al lui Dumnezeu.

Nu e nimic mai împovăraător decât omul lui Dumnezeu să se nască în perioade de rătăcire spirituală și să exprime cuvântul lui Dumnezeu unei generații apostate și demonizate. Profetul acela e chemat să poarte povara grea a inimii lui Dumnezeu:

- Isaia – 20,2-4
- Ieremia – 15,16-21
- Ezechiel –
 - 4,1-14
 - 12,1-7
 - 12,18
 - 24,15-24
- Osea. Povestea vieții lui

3. Rugăciunea în perioada de exil și post-exil

- În timpul exilului factorul determinant pentru iudei a fost apariția sinagogii. Templul era în ruine și prin urmare ritualurile de la templu nu mai puteau fi făcute.
- Sinagoga devine centru activității religioase. Evreii aveau 6 obligații religioase general acceptate:
 - Tăierea împrejur
 - Postul
 - Ținerea sabbatului
 - Plătirea zeciuiei
 - Citirea și explicarea Torei
 - Rugăciunea, care ocupa un loc important
- După întoarcerea din robie și rezidirea templului, serviciul de la sinagogă continuat paralele celui de la templu
- Manifestarea devoțiunii cunoaște o libertate de exprimare manifestată la nivelul individului:
 - Aici avem ca exemplu devoțiunea lui Ezra și a lui Neemia
 - În această perioadă nu existau reguli exacte privitoare la postura în rugăciune
 - Rugăciunea putea fi făcută la orice oră, precum și în orele enunțate
 - Ps 55,17 – seara dimineața și la amiază
 - Daniel 6,10 – de trei ori pe zi

- Putem spune că după revenirea din robie exista în devoțiunea iudeului o combinaire între trei factori:
 - Ordinea ritualului de la templu
 - Simplitatea întâlnirii din sinagogă
 - Spontaneitatea devoțiunii personale

a) Daniel - omul cu fața întoarsă spre Dumnezeu

Daniel a fost un om al rugăciunii:

- Daniel hotărăște să nu se compromită
 - El este ferm în hotărârea de a se ruga, chiar cu riscul de a fi aruncat în groapa cu lei. El continua să se roage de trei ori pe zi.
 - Daniel 6,10
 - El se roagă în unitate cu prietenii săi pentru a putea descoperi taina visului Împăratului
- Daniel 9 este rugăciunea cea mai expresivă din viața lui Daniel

- a) Daniel îl caută pe Dumnezeu
 - Caută pe Dumnezeu în Scriptură
 - Caută pe Dumnezeu cu rugăciune și cereri
 - Caută pe Dumnezeu în post
- b) Daniel înțelege
 - Realitatea în care se găsește
 - Cauza care determină starea de lucruri
 - Soluția lui Dumnezeu pentru rezolvarea crizei
- c) Daniel primește
 - Încurajare
 - Răspuns
 - O viziune concretă asupra viitorului
 - Primește putere

b) Habacuc – omul care așteaptă să vorbească Domnul

- Habacuc face două rugăciuni în care pune două întrebări:
 - De ce nu sunt ascultate imediat rugăciunile celor buni?
 - De ce prosperă cei răi?
- Habacuc așteaptă să îi vorbească Domnul: 2,1

4. Rugăciunea în perioada inter-testamentară

Gândirea iudaică despre D-zeu, lume și viață se reduce la 7 puncte esențiale:

- 1) Dumnezeu este Creatorul tuturor lucrurilor și a rămas într-o strânsă legătură cu dinamică cu propria sa creație: monoteism
- 2) Dumnezeu a ales Israelul pentru a deveni poporul său, cu scopul de a răscumpăra și binecuvânta toată creația: alegere și legământ
- 3) Dumnezeu este prezent în mijlocul poporului său: Shekinah
- 4) Expresia voii lui Dumnezeu pentru Israel: Torah
- 5) Înțelepciunea lui Dumnezeu arătată prin Duhul său: Duhul
- 6) Așteptarea întoarcerii lui Yahveh în Sion
- 7) Întronarea lui Yahveh și a lui Mesia

Simbolurile iudaismului din sec I:

- a) Familia – Căminul
 - Familia era foarte importantă pentru un iudeu
 - Îngroparea tatălui, al unui părinte, era mai importantă decât obligația celor trei rugăciuni zilnice shema
- b) Sinagoga

Serviciul din sinagogă conținea trei elemente:

Lauda

- Serviciul se deschidea pe tonul laudei
- Principiul talmudic: „întotdeauna ar trebui să aducem lui Dumnezeu laude și apoi să ne rugăm”
- Rugăciunea de dimineață „Alenu” începea cu „este datoria noastră să îl lăudăm pe Domnul tuturor lucrurilor”

Rugăciunea

Conținutul era de două feluri:

Primul grup era format din:

Yoser – Cel care creează – preia tema lui Dumnezeu creatorul

Ahava – termen pentru iubire – exprimă iubirea lui Dumnezeu pentru Israel și solicită ca răspuns angajamentul de iubire față de Domnul

În asemenea rugăciuni Domnul era lăudat și binecuvântat în mod corporativ. Se rostea fraza.

„binecuvântat ești tu Dumnezeu care ai ales din iubire pe poporul Israel ca popor al tău”

Primul moment de rugăciune culmina cu proclamarea publică a crezului iudaic Shema

Al doilea grup: aducerea aminte a faptului că promisiunile lui Dumnezeu sunt sigure și ferme

Aici avem rugăciunea intitulată „Adevărat și ferm”

Conducătorul sinagogii solicita unui membru al comunității să conducă adunarea în rugăciunea „celor 18 binecuvântări” care slăvesc caracterul lui Dumnezeu prin binecuvântare.

Cele 18 binecuvântări acoperă un spectru larg de teme:

Expresii de laudă

Mijlocire pentru cei aflați în nevoie

Învățătura. Serviciul continua cu citirea terei și explicarea ei. Serviciul se încheia cu o benedicție și rostirea unui amin comun

Observație: în sinagogile palestinieniene nu se obișnuia să se cânte psalmi, pe motiv că practica cântării este un obicei al grupurilor eretice. Fariseii au interzis cântarea în sinagogile palestinieniene. În sinagogile eleniste cântarea psalmilor era practică (Filon confirmă acest fapt)

c) Templul

d) Sabatul

- Pregătirea pentru sabbat revenea mamei care aprindea lampa de Sabbat – prefigurare a rolului ei de a oferi model de trăire evlavioasă
- Era un simbol al activității creatoare a Domnului
- Factor în istoria răscumpărării
- Prefigura venirea împărăției lui Dumnezeu
- e) Țara – națiunea
- Unui evreu îi era strict interzis să ia masa cu păgânii cu neamurile
- Țara era considerată proprietatea lui Dumnezeu, din acest motiv evreii aveau aversiune față de plătitul impozitelor față de cezar

Rugăciunea în Noul Testament

Rugăciunea în viața lui Isus (Evangheliile)

1. Rugăciunea în viața lui Isus

a. 4 întrebări problemă

1) Către cine s-a rugat Isus?

- Isus îl numește pe Dumnezeu „Tată”. Este pentru prima oară în iudaism când cineva folosește această formulă în adresarea către Dumnezeu.
- Jeremias consideră că formula „Ava” provine din aramaică și denotă familiaritatea similară adresării contemporane „tăticule”
 - 2) Isus este Dumnezeu; s-a rugat Dumnezeu lui Dumnezeu?
 - 3) Fiind Dumnezeu; s-a rugat Isus lui însuși?
 - 4) Dacă Isus este Dumnezeu, atunci de ce a avut nevoie să se roage?

b. Ocaziile în care Isus se roagă

1) Rugăciune la botez

- Luca 3,21 – detaliu este menționat numai de Luca.
- **Rezultatul:**
 - Peste Isus se coboară DS în chip de porumbel
 - Cerul se deschide
 - Dumnezeu anunță că Isus este fiul lui
 - Ioan îl recunoaște pe Isus ca Mesia

2) Rugăciunea în pustiu cu ocazia ispitirii

- Isus postește și se roagă 40 de zile
- Aici este ispitit de diavolul
- **Rezultatul:**
 - Înfrângerea Diavolului în contextul așezării Împărăției mesianice și a veacului nou al Mântuirii
 - Respingerea de către Isus a mesianismului spectacular specific tronului
 - Asumarea lui Isus a mesianismului care merge la cruce
 - Isus vine din pustie plin de puterea Duhului; compară Lc 4,1 cu 4,14

3) Rugăciunea dinaintea alegerii apostolilor

- Luca 6,12-13: Isus se roagă toată noaptea. Isus cere călăuzire în deciziile pe care le va lua
- **Rezultatul:**
 - Alegerea celor 12 apostoli – semnificația veșnică a acestei decizii
 - Asumarea crucii prin alegerea lui Iuda

4) Rugăciunea în singurătate

- Marcu 1,35 – Isus se roagă înaintea misiunii din Galilea
- Marcu 6,46 – Isus se roagă înaintea umblării pe ape
- Marcu 14,32 – Isus se roagă înainte de cruce

Luca menționează obiceiul lui Isus de a se ruga singur:

- Rugăciunea de la botez
- Luca 4,42
- 5,16 – se roagă după ce alungă demoni
- 6,12 – merge în munte să se roage
- 8,28-29 - rugăciunea de pe muntele transfigurării (numai Luca arată acest detaliu)
- 11,1
- 22,41
- **Rezultatul:**
 - Realizarea miracolelor

- Manifestarea mesianității sale
- Asumarea drumului crucii prin acceptarea voii Tatălui

5) Rugăciunea pentru Petru

- Luca 22,31-32 – Rugăciunea este o armă de luptă pentru lumea spirituală
- Isus biruie prin rugăciune spiritele care ar dori căderea totală a lui Petru
- Isus simpatizează cu ai săi și atunci când ei cad lamentabil
- **Rezultatul:**
 - Petru este salvat
 - Biserica e binecuvântată prin slujirea lui

6) Rugăciunea la mormântul lui Lazăr

- Ioan 11,41-42. rugăciunea reflectă relația strânsă cu Dumnezeu a lui Isus
- Recunoștința lui Isus
- Siguranța sa că miracolul se va face
- Isus urmărește mântuirea oamenilor prin provocarea credinței în inimile lor
- **Rezultatul:**
 - Lazăr este înviat
 - Mulți au crezut
 - Alții s-au împietrit

7) Rugăciunea preoțească

- Ioan 17,1-26.
- În rugăciune Isus urmărește următoarele lucruri:
 - Propria sa glorie 1-5
 - Grupul apropiat al discipolilor 6-19
 - Credincioșii care vor veni în generațiile viitoare 20-26

8) Rugăciunea din Ghetsimani

- Matei 26,36-46; Marcu, 14,32-42; Luca 22,39-46
- Isus se roagă pentru a accepta voia lui Dumnezeu și asumarea crucii
- El se roagă de trei ori: de aici se desprinde un principiu privitor la lupta în rugăciune și acceptarea voii lui Dumnezeu prin renunțarea la propriul punct de vedere. Pavel reflectă acest principiu în 2Cor 12
- Rezultatul:
 - A venit un înger și l-a întărit
 - Acceptarea deplină a voii lui Dumnezeu
 - Pregătire spirituală pentru suferințele care vor urma

9) Rugăciunea de pe cruce

- Aici Isus rostește mai multe rugăciuni
 - Se roagă pentru iertarea celor care sunt împotriva lui
 - Se roagă cu disperare reclamând că este părăsit
 - Își încredințează Duhul în mâinile lui Dumnezeu

2. Rugăciunea în învățătura lui Isus

1) Caracterul rugăciunii în învățătura lui Isus: Luca 11,1-13

- Într-o zi ucenicii l-au văzut pe Isus rugându-se. După ce a isprăvit rugăciunea un discipol a cerut: învață-ne cum să ne rugăm
- Avem în acest paragraf următoarele idei principale:
 - Isus se ruga într-un loc anumit
 - Ucenicii lui erau cu el la rugăciune
 - Cererea ucenicilor - învață-ne să ne rugăm
 - Răspunsul lui Isus
- Răspunsul lui Isus are două părți:
 - Conținutul rugăciunilor
 - Atitudinea rugăciunii
- Cu privire la conținut vom mai revenii atunci când vom studia rugăciunea Tatăl nostru **Cum să ne rugăm?**
- Nu există formule speciale în rugăciune, cuvinte speciale, expresii consacrate, mantre etc
- În rugăciune deși se rostesc multe cuvinte, nu cuvintele sunt importante, ci atitudinea, inima
- Rugăciunea nu e strigătul gurii ci e strigătul inimii
- Rugăciunea are regulile ei, legile ei și căile ei. Din cuvintele lui Isus învățăm mai multe legi ale rugăciunii.

1. Baza rugăciunii este relația personală cu Dumnezeu

- Prietene, împrumută-mi trei pâini
- Tatăl nostru care ești în ceruri...
- Aceste expresii sugerează necesitatea unei relații strânse între cel care se roagă și Dumnezeu
- Aici e vorba de sfințirea vieții, păcatul pune între noi și Dumnezeu un zid de despărțire
- Fără relație personală cu D-zeu nu este rugăciune autentică, e drept - poate exista viață religioasă, dar nu rugăciune

2. Rugăciunea trebuie făcută în Numele lui Isus

- Ioan 14, 12-14
- Ian 16, 23-24

3. Rugăciunea pleacă dintr-o nevoie împovărătoare – Luca 11,5-8

- Pilda prietenului de la miezul nopții: împrumută-mi trei pâini, căci a venit la mine de pe drum un prieten al meu
- Pilda văduvei nedreptățite – Luca 18,1-8: văduva nedreptățită crea să i se facă dreptate
- Rugăciunea exprimă o nevoie împovărătoare, ceva ce te apasă
- Avem expresia „duh zdrobit”

4. Rugăciunea se face cu îndrăzneală

- Prietenul s-a dus la miezul nopții.
- Imaginați-vă presiunea pe care a simțit-o
- Femeia nedreptățită venea des la judecătorul nedrept
- Rugăciunea presupune îndrăzneală la Dumnezeu, *„Preaiubiților, dacă nu ne osândește inima noastră, avem îndrăzneală la Dumnezeu. Și orice vom cere, vom câpăta de la El, fiindcă pășim poruncile Lui, și facem ce este plăcut înaintea Lui.”* (1 Ioan 3:21-22)
- Îndrăzneala înseamnă încredere nu obrăznicie

5. Rugăciunea se face la obiect, concret

- Dă-mi trei pâini
- Fă-mi dreptate

- Una din legile rugăciunii este rugăciunea la obiect
- Domnul ne învață să ne rugăm concret, pomenind exact problema pe care o avem
- Rugăciunile generale sunt o expresie a necredinței și pot genera mai departe necredință
- Isus s-a rugat foarte concret și la obiect, tot așa au făcut și apostolii

6. Rugăciunea se face recunoscând propriul faliment

- Nu am ce-i pune înainte
- Unde să mergem Doamne ...
- Aici e vorba de disperare și zdrobire. E umilință și frângere
- Pilda vameșului și a fariseului ilustrează necesitatea umilinței ca și condiție a rugăciunii eficiente: Luca 18, 10-14
- Experiența lui Ezechia – e disperarea omului fără nici o soluție

7. Rugăciunea se face cu pasiune, fierbinte

- Perseverența în rugăciune este aspectul esențial scos în evidență de către Isus
- V 7,8 – stăruința lui supărătoare
- Văduva săracă venea des la judecătorul nedrept
- „Mărturișiți-vă unii altora păcatele, și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui nepribănit.” (Iacov 5:16)

8. Rugăciunea se face cu perseverență, stăruință, cu insistență

- „Isus le-a spus o pildă, ca să le arate că trebuie să se roage necurmat, și să nu se lase.” (Luca 18:1)
- Cereți – căutați – bateți: morala de cerșetor
- Prietenul și judecătorul nedrept au fost convinși să intervină urmare a perseverenței în rugăciune
- Luca 11,10 este o asigurare pentru cel care se roagă.

9. Rugăciunea se face cu credință: Marcu 11,22-24

- În pilda cu judecătorul nedrept și prietenul de cu pâinile, Isus nu stabilește identitate între aceste personaje și Dumnezeu. Dumnezeu e bun. Dacă aceste personaje comode au fost convinse să intervină urmare a insistențelor rugăciunii, cu cât mai mult Dumnezeu va interveni în beneficiul celor care îl cheamă
- Prietenul # de Dumnezeu pt. că:
 - El a fost deranjat de rugăciune
 - Prietenul era cu ușa încuiată
 - Prietenul era comod
- Judecătorul # de Dumnezeu pt. că:
 - Era nedrept
 - Este deosebit clar de Domnul în v 6-7
 - Caracterul judecătorului: nu se teme de Dumnezeu, nu se rușina de oameni, era corupt
 - Acționează prin prisma confortului personal
- Rugăciunea trebuie făcută cu credință:
- Matei 21:22 - *Tot ce veți cere cu credință, prin rugăciune, veți primi.*
- Iacov 1:6 - *Dar s-o ceară cu credință, fără să se îndoiască deloc: pentru că cine se îndoiește, seamănă cu valul mării, tulburat și împins de vânt încoace și încolo.*
- Iacov 5:15 - *Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav, și Domnul îl va însănătoși; și dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate.*

10. Rugăciunea eficientă se aduce fără prefăcătorie și cu motivație corectă

- Rugăciunea trebuie curățată de orice prefăcătorie. Ea trebuie adusă în simplitatea inimii și din motive curate: Matei 6,5; 23,14; Marcu 12,38-40; Luca 20,47

11. Rugăciunea se face cu sentiment de predare

- V 11-13
- Ideea centrale este predarea. Abandonarea problemei în mâna lui Dumnezeu
- Tu adu cererea și lasă-l pe Dumnezeu să de răspunsul
- Problema noastră este că uneori vrem să impunem răspunsul
- Acestea nu sunt rugăciuni ci căutarea manipulării puterii lui Dumnezeu în beneficiul personal
- V13. poate fi interpretat în două feluri diferite.
 - Cel ce se roagă cere Duhul Sfânt și Tatăl ceresc îl va da
 - Cel ce se roagă cere lucruri concrete: pâine, pește, ou iar Tatăl îi va da Duhul Sfânt. O dată cu asta va primi lucrurile cerute, dar mai ales se va schimba optica sa în acord cu voia Tatălui

12. Îmbinarea rugăciunii cu postul:

- Matei 6,16-18
- Marcu 9,29

2) Condițiile ascultării rugăciunii în învățătura lui Isus

- i. Rămânerea în Isus: Ioan 15,7
- Este avută în vedere relația de comuniune, părtășie cu Isus
 - Rămânerea cuvintelor lui Isus în noi
- ii. Rămânerea în unitate: Matei 18,19
- Sumpheo – a se potrivi cu, a corespunde la , a avea același gând, a fi în armonie cu, a fi în simfonie cu
- iii. Păstrarea spiritului iertător: Marcu 11,25; Matei 6,15

3) Conținutul rugăciunii după învățătura lui Isus

a) Rugăciunea tatăl nostru: model de rugăciune (Mat 6:9-13; Luca 11:1-4)

În Matei, rugăciunea Tatăl nostru este inclusă în Predica de pe munte. Înainte de a-i învăța cum să se roage, Isus le dă ucenicilor săi următoarele instrucțiuni: (1) nu vă rugați ca fățarnicii cărora le place să fie văzuți, (2) mai degrabă, rugați-vă lui Dumnezeu în ascuns, (3) nu bolborosiți aceleași vorbe ca păgânii, și (4) înțelegeți că Dumnezeu deja știe de ce aveți nevoie.

În consemnarea din Luca, Isus tocmai se rugase, când unul din ucenici Îl roagă să-i învețe cum să se roage, tot așa cum Ioan Botezătorul și-a învățat ucenicii. Observați că Isus i-a învățat pe ucenici rugăciunea Tatăl nostru deoarece aceștia I-au cerut să-i învețe cum să se roage. La începutul timpului personal de rugăciune, cereți-I lui Dumnezeu să vă învețe cum să vă rugați.

Ca răspuns la cererea ucenicilor, Isus le-a dat următorul model:

A. „Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-Se Numele Tău;“ (Mat 6:9)

- „Tatăl nostru“

Ca grup, noi Îl recunoaștem pe Dumnezeu ca tatăl „nostru“, nu pentru că suntem fii ai lui Avraam, ci pentru că suntem fii ai lui Dumnezeu prin credința noastră în Isus Hristos (Ioan 1:12; 3:3; Gal 4:7).

- „care ești în ceruri“

Acest lucru face diferența clară dintre acest tată și tatăl nostru pământesc.

- „sfințească-Se“

A sfinți înseamnă „a pune deoparte“ (Gen 2:3; Lev 10:3; 11:44). În ce fel Dumnezeu este „pus deoparte“?

- (1) El nu are egal.
- (2) Se deosebește de oricine și orice
- (3) Prin toate atributele Sale, El este unic. De exemplu, dragostea Lui este mai presus de orice dragoste și de toate la un loc; depășește capacitatea noastră de înțelegere.

Dați alte exemple pentru a ilustra ce înseamnă sfințenia lui Dumnezeu pentru voi; în ce domenii este El pus deoparte?

◆ „Numele Tău“

Declarații ale Vechiului Testament

În cultura evreilor, numele unei persoane descria persoana respectivă. Citiți Exod 3:14-15. Care era Numele lui Dumnezeu?

În Vechiul Testament, una din modalitățile prin care Dumnezeu S-a revelat pe Sine Însuși poporului Israel a fost folosindu-și numele. Cere-ți-le participanților să citească următoarele versete:

- IEHOVA JIREH - EU SUNT cel care-ți poartă de grijă (Gen 22:8).
- IEHOVA RAFA - EU SUNT cel care te vindecă (Exod 15:26).
- IEHOVA QUANA - EU SUNT gelos (Exod 34:14).
- IEHOVA NISI - EU SUNT steagul tău (Exod 17:15).
- IEHOVA M'KADEȘ - EU SUNT DOMNUL care te sfințesc (Exod 31:13).
- IEHOVA ȘALOM - EU SUNT pacea ta (Judec 6:24).
- IEHOVA ROHI - EU SUNT păstorul tău (Ps 23).
- IEHOVA ȚIDKENU - EU SUNT dreptatea ta (Is 42:6).

Declarații ale Noului Testament

În Evanghelia lui Ioan, Isus spune despre Sine că este EU SUNT (Ioan 8:58). Prin învățăturile și minunile Sale, El ne-a descoperit și alte însușiri ale persoanei lui Dumnezeu:

- EU SUNT pâinea vieții (Ioan 6:35).
- EU SUNT lumina lumii (Ioan 8:12).
- EU SUNT ușa oilor (Ioan 10:7, 9).
- EU SUNT Păstorul cel bun (Ioan 10:11).
- EU SUNT calea, adevărul și viața (Ioan 14:6).
- EU SUNT învierea și viața (Ioan 11:25).
- EU SUNT Vița (Ioan 15:5).

Aplicația: lăudați-L pentru cine este El. Citați alte versete care ne arată atributele Lui. Lăudați-L pentru fiecare dintre ele. Cântați cântece de laudă.

B. „vie împărăția Ta; facă-Se voia Ta, precum în cer și pe pământ.“ (Mat 6:10)

Evreii așteptau un împărat care să domnească peste o împărăție materială. Pe Isus L-a preocupat mult mai mult domnia ca Împărat spiritual în inimile oamenilor. În Luca 17:20-21, El le-a spus celor ce-L urmau: „Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.“ Dar, va veni o zi când El va domni peste pământ (Apoc 11:15).

Aplicația: Recunoaște-L ca Împăratul tău. Mărturisește că nu ești decât un slujitor. Cere-I să domnească peste biserica, familia și țara ta. Cere ca voia Lui să se facă în situațiile specifice în care te găsești. Roagă-te ca voia Lui să se facă când începi să te gândești la plantarea unei noi biserici.

C. „Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi;“ (Mat 6:11)

Pâinea reprezintă trebuințele vieții. Trebuie să ne rugăm pentru nevoile zilei de azi. Aplicația Roagă-te pentru nevoile personale.

D. „și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri;“ (Mat 6:12)

Dacă vrem ca Dumnezeu să ne ierte, trebuie ca și noi să-i iertăm pe alții.

Aplicația:

- Mărturisește orice păcat pe care știi că-l ai în viață (Ioan 1:9).
- Renunță la orice mânie, amărăciune, resentimente, frustrare și auto-compătimire (Efes 4:31-32).
- Iartă pe oricine ți-a greșit mai recent sau în trecut. Cere-I lui Dumnezeu să-ți dea o dragoste supranaturală pentru acei oameni.

- Cere-I lui Dumnezeu să-ți arate care sunt persoanele cărora trebuie să le ceri iertare. Contactează cât mai curând cu putință aceste persoane și cere-ți iertare. Dacă este cazul, dă înapoi ceea ce ai luat.

E. „și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău.“ (Mat 6:13)

Cel rău este diavolul, Satan. Chiar dacă Satan este înfrânt, el continuă să-i înșele pe copiii lui Dumnezeu cu minciunile lui. Adevărul și dragostea sunt armele cu care luptăm împotriva lui (Ioan 17).

Aplicația: Cere-I lui Dumnezeu să te izbăvească de cel rău.

F. „Căci a Ta este Împărăția și puterea și slava în veci.“

Cercul rugăciunii se încheie cu focalizarea atenției din nou spre Dumnezeu.

Aplicația: încheiați timpul de rugăciune conștientizând și afirmând faptul că lucrați pentru Împărăția Lui și că puterea Lui este cea care va duce la bun sfârșit această lucrare, spre slava Lui. Amin.

b) Obiectivele rugăciunii în învățătura lui Isus

- Privitor la obiectivele rugăciunii Isus a spus puțin
- El a lăsat ca Duhul să îi inspire pe creștini să se roage
- Isus recomandat să căutăm în rugăciune împlinirea următoarelor obiective:
 - *Rugăciune pentru lucrători* – Matei 9,38; Luca 10,2
 - *Rugăciune pentru prigonitori*: Matei 5:44, Luca 6:28

Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc, și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc,

- *Rugăciune pentru prevenirea persecuțiilor*

Matei 24:20, Marcu 13:18: Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici într-o zi de Sabat. Marcu 13:33 Luați seama, vegheați și rugați-vă; căci nu știți când va veni vremea aceea.

- *Rugăciune pentru a birui ispita* Matei 26:41, Luca 22:40, Luca 22:46

Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul, în adevăr, este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă.”

Marcu 14:38: Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul este plin de râvnă, dar trupul este neputincios.”

Rugăciunea în Faptele Apostolilor

- 1) Rugăciune pentru primirea Duhului Sfânt:
 - a) Fapte 1,14 – rugăciunea în așteptare
 - b) Fapte 8,14-17 – Samaria
 - c) Fapte 9,17 - Pavel
 - d) Fapte 19,1-6 – Ucenicii lui Ioan în Efes
- 2) Rugăciune pentru așezarea lucrătorilor
 - a) Fapte 1,23-26 – așezarea lui Matia
 - b) Fapte 6,6 – așezarea celor 7 diaconi
 - c) Fapte 13,1-3 – trimiterea în misiune a lui Pavel și Barnaba
 - d) Fapte 14,23 – așezarea în slujbă a prezbiterilor de către Pavel
- 3) Rugăciunea ca disciplină spirituală și prioritate
 - a) Fapte 2,42 – practica primilor creștini
 - b) Fapte 3,1 – Petru și Ioan la ceasul rugăciunii
 - c) Fapte 6,4 – înțelegerea apostolilor privitor la importanța rugăciunii
 - d) Fapte 10,9 Petru se roagă pe acoperiș
- 4) Rugăciunea în vreme de persecuție
 - a) Fapte 4,24-30 – rugăciunea după amenințările autorităților
 - b) Fapte 12,5; 12 – rugăciune pentru Petru care era în temniță
 - c) Fapte 16,25 – Pavel și Sila în temnița din Filipi

- 5) Rugăciunea în clipa morții
 - a) Fapte 7,60 – rugăciunea lui Ștefan
- 6) Rugăciunea la convertire
 - a) Fapte 9,11 – rugăciunea lui Pavel
 - b) Fapte 10,2 – Corneliu
- 7) Rugăciune pentru realizarea minunilor
 - a) Fapte 9,40 – învierea Tabitei
 - b) Fapte 28,8 – vindecarea tatălui lui Publius
- 8) Rugăciunea înaintea unei călătorii și despărțiri
 - a) Fapte 15,40 – rugăciune înaintea călătoriei lui Pavel
 - b) Fapte 20,36-38 - despărțirea lui Pavel de frații din Milet și plecarea spre Ierusalim
- 9) Rugăciune la sosirea la destinație
 - a) Fapte 28,15 – sosirea lui Pavel în Italia
- 10) Rugăciune pentru masă
 - a) Fapte 27,35 – Pavel în timpul furtunii în drumul spre Roma

Observație:

- a) Biserica Primară a crezut că lumea poate să fie schimbată prin rugăciune
- b) Rugăciunea intensă precede revărsarea Duhului
- c) Inima lui Dumnezeu nu poate fi cunoscută decât în măsura în care ne apropiem de El în rugăciune
- d) Lucrarea lui Dumnezeu nu poate fi făcută eficient decât pe temeiul rugăciunii

Rugăciunea în teologia paulină

1. Pavel ca om al rugăciunii

- Fapte 9,11 – DS a spus „Iată că Pavel se roagă”
- Domnul ia vorbit lui Pavel de multe ori în timpul rugăciunilor lui – Fapte 22,17
 - a. Pavel a știut că Duhul ne ajută în rugăciunile noastre și mijlocește pentru noi Romani 8,26-27

Observație: ce reprezintă suspinele negrăite?

- Mijlocirea Duhului în Cer
- Rugăciunea în limbi sub inspirația Duhului
 - b. Pavel în Duhul, adică s-a rugat în alte limbi – 1Cor 14,13-17
 - c. Rugăciunea ca armă de învingere a îngrijorărilor: Filipeni 4,6-7
 - d. Rugăciunea pentru conducători
 - Pentru conducătorii bisericii – Efeseni 6,18-19; Coloseni 4,2-4
 - Pentru conducătorii națiunii -1Tim 2,1-3

2. Modele de rugăciune paulină

- a. Romani 1,8-12
- b. Efeseni 1,15-19
- c. Efeseni 3,14-21

d. Model de Rugăciune al Apostolului Pavel Col. 1,3-14

Rugăciunea lui Pavel are următoarele părți principale. Fiecare poate folosi în rugăciunea lui acest model biblic

A. Mulțumiți Tatălui — Col. 1:3-5

- Citiți versetele 3-5:

„Mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, căci ne rugăm neîncetat pentru voi, și am auzit despre credința voastră în Hristos Isus, și despre dragostea pe care o aveți față de toți sfinții, din pricina nădejzii care vă așteaptă în ceruri și despre care ați auzit mai înainte în cuvântul adevărului Evangheliei.“

1. Mulțumiți Tatălui pentru sfinții:

- a. Pe toți participanții la tabără (precizați-i pe nume, pe fiecare în parte);
- b. din biserica voastră;
- c. din viața voastră: cei care au avut o influență spirituală asupra vieții voastre.

2. Mulțumiți Tatălui

- a. pentru dragostea pe care v-a arătat-o;
- b. pentru credința pe care v-a dat-o;
- c. pentru nădejdea pe care o aveți în mijlocul unei lumi fără speranță;
- d. pentru faptul că Evanghelia a ajuns până la voi.

Notă: Fiți specifici în rugăciunile pe care le faceți. Mulțumiți Tatălui și lăudați-L pentru toate ocaziile în care Dumnezeu v-a arătat dragoste, v-a dat credință și nădejde și ați fost confrunțați cu Evanghelia.

B. Rugați-vă Ca Evanghelia Să Fie Vestită În Întreaga Lume - Col. 1:6-7

- Citiți versetele 6 și 7:

„...cuvântul adevărului Evangheliei care a ajuns până la voi și este în toată lumea, unde dă roade și merge crescând, ca și între voi. Și aceasta, din ziua în care ați auzit și ați cunoscut harul lui Dumnezeu, în adevăr, cum ați învățat de la Epafra, preaiubitul nostru tovarăș de slujbă. El este un credincios slujitor al lui Hristos pentru voi, și ne-a vorbit despre dragostea voastră în Dubul.“

1. Rugați-vă ca Evanghelia să aducă multă roadă în viețile celor cărora le-ați vorbit despre Dumnezeu (fiți specifici în rugăciune).
2. Rugați-vă ca Evanghelia să aducă multă roadă în locurile în care alții se străduiesc să predice evanghelia. E bine să aveți o listă cu nume de misionari sau țări unde se vestește Evanghelia
3. Rugați-vă pentru alți misionari pe care îi cunoașteți; rugați-vă ca lucrarea lor să aducă multă roadă.
4. Rugați-vă ca Dumnezeu să scoată lucrători mai credincioși, care să ducă Evanghelia până la marginile pământului.

C. Rugați-Vă Ca Dumnezeu Să Vă Umple De Cunoașterea Voii Sale Col. 1:9-11

- Citiți în tăcere versetele 9-11:

„De aceea și noi, din ziua când am auzit aceste lucruri, nu încetăm să ne rugăm pentru voi, și să cerem să vă umpleți de cunoașterea voii Lui, în orice fel de înțelepciune și pricepere dubovnicească; pentru ca astfel să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-I fiți plăcuți în orice lucru: aducând roade în tot felul de fapte bune, și crescând în cunoașterea lui Dumnezeu: întăriți cu toată puterea, potrivit cu tăria slavei Lui, pentru orice răbdare și îndelungă răbdare, cu bucurie...“

- Pavel se roagă pentru Coloseni următoarele lucruri foarte practice și necesare fiecărui creștin.
- Cererile lui Pavel sunt un model pentru cererile noastre:
 - a. Să vă umpleți de cunoașterea voii lui Dumnezeu
 - b. Să aveți pricepere și înțelepciune dumnezeiască
 - c. Să vă purtați vrednici de Dumnezeu

- d. Să fiți plăcuți Domnului în orice lucru
- e. Făcând tot felul de fapte bune
- f. Să creșteți în cunoștința lui Dumnezeu
- g. Să fiți întăriți cu puterea lui Dumnezeu
- h. Să suferiți necazurile cu răbdare, îndelungă răbdare – cu bucurie

D. Mulțumiți-I Tatălui — Col. 1:12-14

- Citiți versetele de la 12-13:

„...mulțumind Tatălui care v-a învrednicit să aveți parte de moștenirea sfinților, în lumină. El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului, și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui, în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor.“

- Pavel începe cu mulțumire și încheie cu mulțumire.
- Cuvântul cheie al rugăciunilor lui Pavel este cuvântul mulțumire
- El mulțumește lui Dumnezeu în raport cu colosenii pentru următoarele:
 1. Lăudați-L pe Tatăl că v-a adus în Împărăția Sa.
 2. Lăudați-L pe Tatăl că nu mai trăiți sub robia lui Satan.
 3. Lăudați-L pe Tatăl că ați fost răscumpărați.
 4. Lăudați-L pe Tatăl că v-au fost iertate păcatele.
 5. Lăudați-L pe Tatăl că-I puteți spune „Ava“ sau „Tată“.

Rugăciunea în Epistola către Evrei și în epistolele generale

Faceți în toată vremea tot felul de rugăciuni

Rugăciunea cu post

- In predica de pe munte Isus a asociat rugăciunea cu postul. Nu numai rugăciunea trebuie să fie o practică a ucenicului lui Isus ci și postul
- Oamenii lui Dumnezeu au postit adesea
- Azi postul este o lucrare nepopulară. Ea aduce disconfort. Nouă ne este mai la îndemână să alegem calea cea mai ușoară
- Stilul actual de viață și alimentație ne predispune tot mai puțin la a posti
- Postul face parte din viața omului lui Dumnezeu

1. Ce este postul

Definiție: abținere voluntară de la mâncare pentru o anumită perioadă de timp cu un scop spiritual bine definit

- Cuvântul grecesc este $\omega\eta\sigma\tau\epsilon\iota\alpha$ – a nu mânca
- **Biblia ne prezintă postul ca pe o necesitate și nu ca pe o opțiune secundară**
 - Învățătura și practica lui Isus indică postul ca o necesitate
 - Învățătura și practica apostolilor indică aceeași direcție
- Atunci când postești ai:
 - Un scop spiritual
 - Nu mănânci și nici nu bei lichide
 - Te pocăiești de păcate mărturisindu-le
 - Faci milostenie
 - Te rogi

2. Postul este o practică biblică

a. Postul în Vechiul Testament

Dumnezeu a cerut poporului să postească

- Ioel 1,14 vestiți un post
- Ioel 2,12,15 „*Dar chiar acum, zice Domnul, întoarceți-vă la Mine cu toată inima, cu post, cu plânset și bocet! Sfășiați-vă inimile nu hainele, și întoarceți-vă la Domnul, Dumnezeul vostru. Căci El este milostiv și plin de îndurare, îndelung răbdător și bogat în bunătate, și-I pare rău de relele pe care le trimite. Cine știe dacă nu Se va întoarce și nu Se va căi? Cine știe dacă nu va lăsa după El o binecuvântare, daruri de mâncare și jertfe de băutură pentru Domnul, Dumnezeul vostru? Sunați cu trâmbița în Sion! Vestiți un post, chemați o adunare de sărbătoare!*” (Ioel 2:12-15)
- Isaia 58 postul plăcut Domnului
- (Zaharia 7:5) „*Spune la tot poporul țării și preoților: Când ați postit și ați plâns în luna a cincea și a șaptea, în acești șaptezeci de ani, oare pentru Mine ați postit voi?*”

Oamenii lui Dumnezeu au postit în veacul VT

- **Moise** a postit de 2 ori câte 40 de zile
- **Iosafat** a postit ca să caute pe Domnul 2Cronici 20,3
- **Ezra** 8:21-23 „*Acolo, la râul Abava, am vestit un post de smerire înaintea Dumnezeului nostru, ca să cerem de la El o călătorie fericită pentru noi, pentru copiii noștri, și pentru tot ce era al nostru. Mi-era rușine să cer împăratului o oaste de însoțire și călăreți, ca să ne ocrotească împotriva vrăjmașului pe drum, căci spusesem împăratului: „Mâna Dumnezeului nostru este, spre binele lor, peste toți cei ce-L caută, dar puterea și mânia Lui sunt peste toți cei ce-L părăsesc.” Pentru aceasta am postit și am chemat pe Dumnezeul nostru. Și El ne-a ascultat.*”
- **(Neemia 9:1)** „*În a douăzeci și patra zi a aceleiași luni, copiii lui Israel s-au adunat, îmbrăcați în saci și presărați cu țărână, pentru ținerea unui post.*”
- **(Psalmi 35:13)** „*Și eu, când erau ei bolnavi, mă îmbrăcam cu sac, îmi smeream sufletul cu post, și mă rugam cu capul plecat la sân.*”

- **Ps 109,24** –mi-au slăbit genunchii de post
- **Ieremia 36,9** Ioiachim a chemat tot Ierusalimul la post înaintea Domnului
- **2Sam 12,21** David postea pentru viața copilului său
- Estera 4,3,16 Iudeii posteau în sac și cenușă, postul Esterei a lui Mardoheu
- **Ps 69,10** plâng și postesc
- (Ieremia 14:12) *„Căci, chiar dacă vor posti, tot nu le voi asculta rugăciunile, și chiar dacă vor aduce arderi de tot și jertfe de mâncare, nu le voi primi; ci vreau să-i nimicesc cu sabia, cu foametea și cu ciurma.”*
- **Daniel 9,3** – să caut pe Dumnezeu cu post
- **Judecători 20:26)** *„Toții copiii lui Israel și tot poporul s-au suit și au venit la Betel; au plâns și au rămas acolo înaintea Domnului, au postit în ziua aceea până seara, și au adus arderi de tot și jertfe de mulțumire înaintea Domnului.”*
- **(1 Samuel 7:6)** *„Și s-au strâns la Mițpa. Au scos apă și au vărsat-o înaintea Domnului, și au postit în ziua aceea, zicând: „Am păcătuit împotriva Domnului!” Samuel judeca pe copiii lui Israel la Mițpa.”*
- **1Sam 31,13** au postit trei zile
- **1Imp 21,27** postul lui Ahab
- **(Neemia 1:3-4)** *„Ei mi-au răspuns: „Cei ce au mai rămas din robie sunt acolo în țară, în cea mai mare nenorocire și ocară; zidurile Ierusalimului sunt dărâmate, și porțile sunt arse de foc.” Când am auzit aceste lucruri, am șezut jos, am plâns, și m-am jelit multe zile. Am postit și m-am rugat înaintea Dumnezeului cerurilor;“*

Am observat expresia: „au vestit un post”

- Nabot –vestiți un post
- Iosafat 2Cr. 20,3 a vestit un post pentru tot iuda
- Ezra 8,21 –acolo la râul Ahava am vestit un post de smerire
- Ioel 1,14 vestiți un post
- Iona3,5 Ninive a vestit un post
- Estera4,16 iudeii au vestit un post

Postul în VT a fost asociat cu căutarea lui Dumnezeu, mărturisirea păcatelor, bocet și plâns, sac și cenușă, durere, părăsirea păcatelor

b. Postul în Noul Testament

- **Lc.2,3** ana slujea pe Dumnezeu cu post și rugăciune
- **Isus** a postit 40 de zile
- **Mat 17,21** acest soi de draci nu iese decât cu rugăciune și post
- **Mc 2,18** vor posti după aceea
- **Mt 6,16** când postiți nu fiți ca fățarnicii...
- **În Biserica Primară** F13,2,14 23
- **1Cor 7,5** postul în cadrul familiei creștine
- **Pavel** 2Cor 6,5 – în posturi; 2Cor 11,27 – în posturi adesea

3. Felurile postului

În Biblie avem trei feluri de post:

a. Postul negru

- E postul în cadrul căruia nu se mănâncă și nici nu se bea
- Acest post este întâlnit în F9,9; Estera 4,16; Ezra 10,6; Iona 3,7
- Este practicat în Scriptură atunci când oamenii lui Dumnezeu se întâlneau cu obstacole de netrecut.

a. Postul obișnuit

- Abținere de la mâncare însă nu și de la lichide – apă
- Este postul cu care a postit Isus 40 de zile
- Argumente că Isus a postit acest post:
 - o Lc 4,2 n-a mâncat în zilele acelea

- La finele postului a flămânzit și nu a însetat
- Ispita a fost cu pâine și nu cu apă

Postul parțial

- Abținerea de la anumite categorii de alimente
- E postul practicat de Daniel 10,2-3
- Daniel era motivat de două motive:
 - Daniel era bătrân și nu mai putea practica un altfel de post
 - Daniel era unul din consilierii regali și trebuia să fie protocolar

4. Ce realizează postul

Postul realizează următoarele lucruri în viața noastră:

a. Smerire personală

- Ps 35,13 îmi smeream inima cu post

b. Disciplinarea trupului

- 1 Corinteni 9:27 „*Ci mă port aspru cu trupul meu, și-l țin în stăpânire, ca nu cumva, după ce am propovăduit altora, eu însumi să fiu lepădat.*“

c. Reduce puterea firii noastre pământești

- (Galateni 5:17) „*Căci firea pământească postește împotriva Dubului, și Dubul împotriva firii pământești: sunt lucruri potrivnice unele altora, așa că nu poți face tot ce voiești.*“

d. Mișcă inima lui Dumnezeu

- Experiența lui Ahab
- Experiența cetății Ninive

e. Prin post primim putere asupra demonilor

(Matei 17:21) „*Dar acest soi de draci nu iese afară decât cu rugăciune și cu post.*“

f. Ne ascute sensibilitatea spirituală

Daniel a fost deschis pentru primirea revelațiilor divine după perioada de post

g. Aduce intervenția lui Dumnezeu în problemele noastre

Experiența lui Ezra

Experiența Esteri și a lui Mardoheu

5. Postul din punct de vedere practic

Aici se ridică trei întrebări:

a. Cum să postesc

b. Cât să postesc

- Cât ai decis; Problema celor bolnavi

c. Când să postesc

- Nu aștepta vremuri grele
- Fă din post o practică a vieții tale
- Postește săptămânal

Rugăciunea ca închinare

- Funcțiunea și misiunea bisericii cuprinde cinci direcții diferite: închinarea, evanghelizarea, părtășia, ucenicia(f. didactică), slujirea semenilor(caritatea)
- Închinarea este prima din responsabilitățile noastre
- Oamenii nu înțeleg pe deplin ce este închinarea și din acest motiv și-au creat tot felul de substitute.
- Una dintre cele mai mari nevoi ale bisericii este învățătura despre închinare și apoi restabilirea unei închinări autentice
- Există o închinare adevărată și o închinare falsă

- Sunt foarte mulți închinători dar e foarte puțină închinarea autentică
- Închinarea e scopul lui Dumnezeu, nevoia omului și misiunea bisericii

I. Terminologia biblică pentru închinare

- Vom sublinia aici patru termeni folosiți în NT pentru a defini închinarea:
 - a. *Avoda* – închinare sau muncă
- În Iosua 22,27 – acest cuvânt apare în expresia „slujiți Domnului” – sau munciți pentru Domnul
- Sau în Num 4,47 – slujiba leviților ca și act de închinare
 - a. *Proskuneo*- a arăta reverență, a trimite un sărut, actul devoțiunii, cinstirii, teamă sfântă. Termenul presupune căderea în genunchi sau căderea cu fața la pământ(Moise, Ghedeon)
- Este conștientizată măreția lui Dumnezeu
- Când oamenii nu mai au măreția lui Dumnezeu se închină oricum
- O închinare „oricum” e dovada că oamenii au pierdut măreția lui D-zeu
- O închinare reală dovedește întotdeauna teamă: ex Isaia, Ioan
- Azi închinarea multora e oricum; sub pretextul că D-zeu e tată se poate aproape orice
 - b. *Latreia* – solemnitate, slujire solemnă, plină de teamă sfântă față de D-zeu. Actul slujirii lui D-zeu cu teamă sfântă potrivit sfințeniei lui. A da ceva lui D-zeu
- Închinarea de azi mai mult tinde să-l facă pe D-zeu ca noi decât pe noi ca El
- Sunt gesturi pe care le facem înaintea lui Dumnezeu dar nu le facem în fața oamenilor. Uneori noi nu numai că îl coborâm pe D-zeu la nivelul oamenilor, dar și mai jos
 - c. *Eusebeia*- a dovedi pietate față de cineva în gesturi și atitudini. Un mod de viață ce exprimă pietate și evlavie.
- A arăta evlavie în relația cu oamenii din pricina lui D-zeu: 1Tim 3:16, Iacov 1:26-27

II. Considerații de baza despre laudă și închinare

- a. **Dumnezeu ne-a creat pentru a ne închina lui**
- b. **Dumnezeu este sursa adevăratei închinări**
- c. **Închinarea depinde de concepția noastră despre Dumnezeu și nu despre concepția noastră despre închinare**

- Orice om religios își imită zeul și se încrede în el
- De felul cum îl vezi pe D-zeu depinde închinarea ta
- Concepția despre D-zeu modelează închinarea noastră
 - d. **Închinarea acceptată e în conformitate cu ceea ce Dumnezeu a revelat**
- Închinarea adevărată e ceea ce D-zeu acceptă
- Noi nu definim închinarea ci trebuie să găsim o sursă care să ne vorbească despre închinare.
- Nu omul impune forma și conținutul închinării ci D-zeu
- Aportul omului îl dezonorează pe D-zeu
- Nu o închinare izvorâtă din tradiții populare ci din SS e închinare plăcută lui D-zeu
- Dacă închinarea nu își are rădăcinile în SS atunci nu poate fi acceptată
 - e. **Baza închinării e relația cu Dumnezeu**
- Cheia pentru o bună închinare e relația cu D-zeu
- A avea forme bune, muzică, atmosferă bună, nu poate crea un bun închinător.
- Închinarea vine din relația noastră cu Dumnezeu, prin Hristos și prin Duhul Sfânt
- Relația personală cu D-zeu ne va conduce întotdeauna la închinare

III. Esența închinării adevărate

1. Esența închinării e să trăiești pentru gloria lui Dumnezeu

- Țelul suprem pentru care a fost creat omul este să-l glorifice pe D-zeu
- Ce este gloria lui D-zeu?

a. Gloria intrinsecă

- D-zeu are glorie în natura lui.
- Chiar dacă nimeni nu iar da glorie lui D-zeu el tot ar avea glorie
- Omul nu are glorie în natura sa. Gloria omului depinde de împrejurări

b. Gloria atribuită

- Este aspectul la care se referă biblia atunci când zice: Dați lui D-zeu slavă”
- Comportamentul nostru va afecta mărturia despre D-zeu în lume
- Închinarea e strâns legată de glorificarea lui D-zeu
- 1Cor 10:31 „să faceți totul spre slava lui D-zeu”

2. Darul participării prin Duhul Sfânt în părtășia Fiului cu Tatăl

- Închinarea nu poate fi definită decât în contextul Sfintei treimi
- Închinarea e o relație care a re loc pe verticală
- Nu experimentă plinătate în închinare pentru că de cele mai multe ori suntem orientați pe orizontală.
- Considerăm închinarea ca fiind ceea ce facem noi. Stăm la biserică și observăm ceea ce face un om.
- Aici e pericolul antropocentrismului, care poate devenii idolatrie. Se poate observa că închinarea cade pe om nu pe Dumnezeu.
- Raportarea în închinare nu e unul către celălalt ci toți către D-zeu
- Închinarea este trinitară. Ea poate fi înțeleasă numai în contextul Trinității.

3. Răspuns în adorare, respect și teamă la tot ceea ce este Dumnezeu cu tot ceea ce este omul

- Închinarea = a adora pe D-zeu cu tot ceea ce ești tu
- Închinarea e un răspuns
- E implicată toată ființa lui Dumnezeu și toată ființa omului
- Trupul: odihnit, spălat – unii se odihnesc în adunare
- Sentimente: evlavie, temă, respect
- Mîntea: concentrată nu caracterizată de gânduri împrăștiate
- Voința: nu vin ca să primesc ceva ci ca să ofer ceva
- Să dai tot ceea ce ai și nu oricum – ci cu toată inima și cu toată puterea

4. Esența închinării este uimirea și sărbătorirea

- De multe ori credem că știm totul în închinare.
- tot răul pleacă de la această mândrie.
- Marea problemă e rutina și plictiseala
- Rutina aduce după sine rugina. Rugina aduce după ea ruina
- Adevărata închinare produce uimirea
- Ne-am pierdut simțul uimirii pentru că noi credem că știm totul.
- Există în închinare un element uimitor, e surpriza pe care o produce prezența lui Dumnezeu.
- Nu te poți plictisi în închinare:
- Cea mai bună evanghelizare este o închinare autentică

5. Închinarea este o experiență transformatoare

- O închinare adevărată te schimbă
- Principiu: dacă închinarea bisericii nu schimbă oamenii atunci trebuie să lucrăm la forma închinării
- Noi nu trebuie să conservăm forme ci trebuie să atingem funcția
- Închinarea e ca o oglindă – te vezi așa cum ești
- D-zeu îți spune cine ești și te ajută să te schimbi

6. Esența închinării este predarea

- Predarea și supunerea e un concept tare ne popular sensibilităților omului contemporan. Cu toate acestea închinarea nu poate fi definită decât în termenii predării totale, a supunerii totale
- Predarea în fața lui Dumnezeu este esența închinării
- Predarea este răspunsul natural dat în fața dragostei și măreției lui Dumnezeu
- Închinarea e atunci când te dai pe tine în întregime lui D-zeu
- 99% nu e suficient – predarea trebuie să fie deplină
- Predarea e să-ți sacrifici viața pentru Dumnezeu
- Cuvântul cheie e ascultarea – alegi să asculți deplin de Dumnezeu
- Alegi să îți sacrifici libertatea, dreptul de a decide pentru tine, de ați determina viața
- *Conceptul de lepădare de sine și de purtarea crucii*
- Renunți la a mai fi plăcut ție. Sacrifici confortul tău în folosul semenilor
- Cel predat spune: „Tată, dacă această boală, problemă, durere, circumstanță e necesară pentru împlinirea scopului tău și pentru gloria ta în viața mea sau în viața altora, te rog nu le îndepărta de la mine” Predarea e dificilă dar e binecuvântată

IV. Pericole pentru lauda și închinarea autentică

a. Confuzia între formă și conținut

- Închinarea nu poate fi redusă la forma pe care o îmbracă ea
- Închinarea e diferită de forma ei.
- Uneori, în închinare, forma poate fi confundată cu conținutul, cadrul cu esența.
 - Ex: cântarea, predica, mărturia, colecta
- Închinarea nu se reduce la forma ei, e mai mult decât ea. Esența închinării depășește forma ei.
- Forma trebuie să servească funcției. Dacă nu e atinsă funcția, atunci avem o formă fără conținut. E doar un chimval zângănitor. Forma trebuie înnoită pentru a atinge funcția
- Forma e dată de ceea ce facem noi concret în închinare
- **Există două aspecte diferite legate de formă:**
 - Elementele sau principiile
 - Circumstanțele
- Elementele trebuie să cuprindă pe toți credincioșii din toate vremurile. În istoria închinării elementele au fost trei:
 - Predicarea cuvântului: citirea, recitarea, predicare
 - Rugăciunea
 - Cântările
- Acestea trebuie făcute de toți credincioșii. Celelalte sunt circumstanțe
- Bătaia din palme, ridicarea mâinilor, căderea cu fața la pământ, strigătele, jocul sau dansul – **toate acestea sunt circumstanțe**
- **Forma trebuie să fie flexibilă. Nu trebuie să mergem după un șablon.**
- E posibil ca în închinare să vii cu o formă corectă, dar să nu fii un închinător adevărat. Asta pentru că închinarea nu se rezumă la o formă, fie ea chiar recomandată de Dumnezeu. Fariseii se rugau, forma era corectă, dar atitudinea lor era greșită.
- **În esență închinarea e o chestiune de inimă și nu de formă. Ea nu ține de un ritual anume, ritual care trebuie reprodus identic. Reușita în închinare nu depinde de corectitudinea ritualului ci de atitudinea inimii.**
- **Starea inimii determină natura închinării.**
- Poți păstra forma dar să pierzi inima.
- Aceasta a fost greșeala lui Cain. Problema lui Cain nu a fost la forma închinării ci la substanța ei.
- Caută să treci dincolo de formalism în închinare, caută să prinzi miezul comuniunii cu Dumnezeu cel viu. Acest miez va îmbrăca multiple forme. Nu forma e esențială ci miezul e esențial.
- **În închinare inima lui Dumnezeu nu este atinsă de tradiție ci de pasiune și dedicare**

Isaiah 29:13 Domnul zice: „Când se apropie de Mine poporul acesta, Mă cinstește cu gura și cu buzele, dar inima lui este departe de Mine, și frica pe care o are de Mine, nu este decât o învățătură de datină omenească.

- Oamenii aceștia îi aduceau lui D-zeu rugăciuni vechi, laudă nesinceră, cuvinte meșteșugite mai dinainte, cuvinte frumoase, dar goale de simțire, ritualuri omenești provenite din tradiții vechi.

b. Confuzia între atmosferă și adevăr

- De multe ori oamenii caută o atmosferă puternică, caracterizată de trăiri intense, emoții puternice, mobilizare generală, participare generală.
- Această atmosferă e definită de multe ori ca fiind „har”. Sunt căutate ocaziile în cadrul cărora se experimentează o atmosferă foarte intensă, caldă.
- Ne sunt binecunoscute expresiile:
 - „A fost un har extraordinar”
 - „Așa ceva nu am mai simțit niciodată”
 - „am simțit așa de puternic cercetarea lui D-zeu, fiori au trecut prin toată ființa mea”
 - „am simțit așa de puternic atmosfera”
- Cu siguranță că atmosfera caldă, plină de pasiune este absolut necesară. Emoțiile își au locul lor bine venit în cadrul unei închinări autentice, dar nu emoțiile reprezintă esența.
- **Pericolul e să alunecăm în extrema emotivismului. Esența închinării nu se găsește în zona emoțiilor închinătorului ci în adevărul închinării.**
- **Mare problemă a celui care conduce închinarea e cum să obțină o atmosferă deosebită. Cum să fac eu ca atmosfera să se încingă, oamenii să se aprindă? Cum să fac ca oamenii să se simtă bine?**
- În dorința de atmosferă, oamenii au rătăcit de la adevăr. Ei au obținut căldura atmosferei, dar au pierdut lumina adevărului.
- **Au fost inventate astfel tot felul de trucuri și de artificialități pentru a obține atmosfera. Necazul cel mare e că scopul final era acela de a satisface comunitatea servită.**
 - S-au introdus în închinare practici de senzație: căderi pe spate, râsul sfânt, dansul sfânt, mânuirea șerpilor,
 - S-au introdus tehnici de manipulare emoțională
 - Divertimentul a început să fie parte a slujbelor de închinare
- **Toate acestea au fost motivate de atingerea și obținerea atmosferei**
- **Rătăcirea a constat în aceea că oamenii au încetat să-L mai caute pe Dumnezeu. Ei s-au mulțumit să caute atmosfera. Consider că azi, căutarea unei experiențe în locul căutării lui Dumnezeu este cea mai obișnuită confuzie din închinarea evanghelică actuală**
- Nu contează așa de mult ceea ce simt eu ca închinător, ci ceea ce simte Dumnezeu ca obiect al închinării mele. Esențial e ca D-zeu să fie mulțumit.
- În închinarea autentică, primordial trebuie să fie adevărul și nu atmosfera. Atmosfera trebuie să rămână în cadrul adevărului. Esențial în închinare e adevărul revelat în Scriptură.

c. Pervertirea muzicii

d. Practici lumești profanatoare

- i. Căderi pe spate
- ii. Râsul sfânt
- iii. Dansul
- iv. Teatrul și pantomima

V. Aspecte practice legate de laudă și închinare

- a. Rugăciuni comune fierbinți – feriți-vă de ritual
- b. Cântările duhovnicești – un grupaj de cântări
- c. Manifestarea darurilor duhovnicești
- d. Îndemnuri scurte și concrete pentru rugăciune

- e. Posturi cu întreaga biserică
- f. Rugăciunea pentru familii
- g. Stăruințe pentru botezul cu Duhul

Rugăciunea în solitudine

Genesa 32, 24-32

- Lumea în care trăim se teme și fuge de singurătate
- Omul tinde cu toată puterea să evite singurătatea.
- Devenim atât de bombardați cu mesaje că nu mai suntem în sare să auzim ce e în jur. Nu mai percepem nici gălăgia. Ne obișnuim cu zgomotul de fond
- Problema e că nu mai suntem în stare să discernem glasul lui Dumnezeu
- Ca să-l poți auzi pe Dumnezeu trebuie să faci liniște.
- Există o tăcere, o liniște în care se **poate auzi tunetul tăcerii lui Dumnezeu**
- **Iacov, Ilie au ascultat tunetul tăcerii lui Dumnezeu și au înțeles bine mesajul**
- Această tendință ne face incapabili să suportăm singurătatea

1. Ce e Solitudinea – singurătatea

- Solitudinea la care ne referim nu este acea problemă psihologică a unora dintre semenii noștri. Nu ne referim aici la singurătate ca și complex și boală sufletească
- Ne referim la solitudine ca alegere voluntară, ca decizie de izolare, de rupere a contactelor cu cei din jur sau cele din jur pentru stabiliți contacte cu Dumnezeu
- Solitudinea este decizia de a nu mai da atenție zgomotului din jur pentru a asculta tunetul tăcerii profunde a lui Dumnezeu
- Cele mai profunde momente din odăiță sunt momentele de solitudine
- Solitudinea este de două feluri:
 - **Solitudinea lăuntrică** – o solitudine a inimii
 - **Solitudinea exterioară** – e dată de desprinderea ta dintre oamenii și petrecerea timpului numai cu Dumnezeu cel nevăzut

2. Solitudinea în viața oamenilor lui Dumnezeu

- Oamenii lui Dumnezeu din Scriptură au gustat din plin bucuria și agonia singurătății cu Dumnezeu
- Ne vom referi la patru dintre ei:
 - a. **Iacov:** singur cu Dumnezeu - Gen 32, 24-32
 - b. **Moise:** pe munte cu Dumnezeu – „*Trâmbița răsună tot mai puternic. Moise vorbea, și Dumnezeu îi răspundea cu glas tare. Domnul S-a pogorât pe muntele Sinai, și anume pe vârful muntelui. Domnul a chemat pe Moise pe vârful muntelui. Și Moise s-a suit sus.*“ (Exodul 19:19-20)

Exodul 24:12-18) - text

„**Moise** a stat acolo cu Domnul patruzeci de zile și patruzeci de nopți. N-a mâncat deloc pâine, și n-a băut deloc apă. Și Domnul a scris pe table cuvintele legământului, cele zece porunci. Moise s-a pogorât de pe muntele Sinai, cu cele două table ale mărturiei în mână. Când se pogora de pe munte, nu știa că pielea feței lui strălucea, pentru că vorbise cu Domnul. Aaron și toți copiii lui Israel s-au uitat la Moise, și iată că pielea feței lui strălucea; și se temeau să se apropie de el.“ (Exodul 34:28-30)

- c. **Ilie:** În peșteră cu Dumnezeu - (1 Împărați 19:1-15)
- d. **Isus:** în pustiu cu Dumnezeu
 - A început lucrarea stând 40 de zile singur în pustie – mat 4,1-11
 - Înaintea alegerii celor 12 a petrecut o noapte singur în rugăciunea – Lc 6,12
 - Când a aflat vestea morții lui Ioan Botezătorul „, a plecat de acolo ca să se ducă la o parte într-un loc pustiu” – Mat 14,13
 - După înmulțirea pâinilor s-a dus pe munte singur, să se roage – Mat 14,23
 - După o seară lungă și obositoare, „a doua zi dimineața, pe când era încă întuneric de tot, Isus s-a sculat, a ieșit și s-a dus într-un loc pustiu” – Mc.6,31

- După vindecări miraculoase se ducea în locuri pustii și se ruga – Lc 5,16
- Singur pe muntele schimbării la față
- Singurătatea din grădina Ghetsimani
- Pentru Isus retragerea în locuri singuratice pentru rugăciune a fost o practică obișnuită
- Trebuie să învățăm și noi din exemplul Domnului nostru

3. Beneficiile singurătății cu Dumnezeu

- În singurătatea cu Dumnezeu ai parte de beneficii pe care nu le poți găsi în altă parte.
- În singurătatea cu Dumnezeu ai parte de următoarele beneficii:**
- a. Descoperirea măreției lui Dumnezeu
 - b. Înțelegerea lui Dumnezeu cu privire la păcate
 - c. Dulceața iertării lui Dumnezeu
 - d. Înțelegerea perspectivei lui Dumnezeu asupra vieții
 - e. Primirea puterii spirituale pentru misiunea ta
 - f. Auzirea vocii lui Dumnezeu în minunata, grozava, blânda, iubitoare și atotcuprinzătoare a lui tăcere. Aici vei auzi tunetul tăcerii lui Dumnezeu

4. Solitudinea din punct de vedere practic

Pentru a te bucura cu adevărat de frumusețea singurătății cu Dumnezeu ține cont de următoarele aspecte practice:

- a. Folosește micile momente de singurătate din timpul unei zile
- b. Ieși singur în parc, loc de joacă, marginea orașului etc pentru 2 ore
- c. Caută să rămâi peste noapte singur cu Dumnezeu
- d. Pune câteva zile pentru a fi singur cu Dumnezeu în mijlocul naturii: la munte cu cortul etc...

Concluzie: esența este să ai un sabbat spiritual. Timpul tău din odăiță va căpăta noi dimensiuni după momentele de solitudine cu Dumnezeu.

Rugăciunea cu autoritate: Marcu 9:21-29

- rugăciunea comportă 3 factori diferiți:
 - Dumnezeu
 - Noi cei care ne rugăm
 - Diavolul
- în viața de credință apar momente în care rugăciunea așa cum o știm noi nu-și mai are nici locul, nici timpul și nici rostul
- de exemplu: Edox 14:15
 - Domnul a spus lui Moise: ce rost au strigatele acestea
 - De această dată nu mai este timp pentru rugăciune, așa cum o știm noi, ci pentru acțiune
 - Dumnezeu îi cere lui Moise să nu se mai roage în sensul știut, ci să se adreseze Mării Roșii și să o despice
- Sunt momente în care nu mai este timp de rugăciune, așa cum o știm noi, ci trebuie să proclamăm autoritate împotriva dușmanului nostru Diavolul

1. Ce este rugăciunea cu autoritate

a) exersarea autorității primite din partea Domnului

- nu voia de pe pământ se face în Cer, ci voia din cer pe pământ
- Hristos ne învață să exersăm autoritate
 - Luca 9:1
 - Luca 10:17
 - Autoritate asupra

- Demonilor
- bolilor Luca 9:2,10:9
- bolilor psihice, depresie, frica
- Isus a spus că voi trebuie să-I vindecați
- Marcu 16:17-18 - În Numele Meu vor scoate draci

b) ridicarea personala împotriva munților care împiedica lucrarea lui Dumnezeu

- Marcu 11:23 “Dacă va zice cineva muntelui acestuia: ridică-te și aruncă-te în mare ...”
- Luca 17:6
- Matei 17:20 – muntelui acestuia

c) Exersarea puterii lui Dumnezeu pentru eliberarea persoanelor de sub anumite blesteme și robii

- 1 Petru 1:18 “felul desert de viață pe care-l moșteniseră-ți de la părinții voștri
- Sunt familii care au moștenit din tata-n fiu diferite blesteme:
 - alcoolism, minciuna, curvie, divorț, boli mintale, vrăjitorie

d) Putere de a ne ridica împotriva atacurilor demonice

- Efeseni 6:12 – “noi avem de luptat împotriva ...
- noi avem autoritate asupra demonilor

2) Rugăciunea cu autoritate – practic

in aceasta rugăciune nu se mijlocește niciodată, ci se adresează problemei

- evreii la Marea Rosie – tabloul
- nu se vorbește direct lui Dumnezeu, ci problemei cu care te confrunți (pentru asta te pregătești în cămăruța)
- viața lui Isus
 - Marcu 9:25 – Hristos nu se adresează Tatălui, ci duhului
 - Marcu 4:39 – “El a certat vantul și a zis mării – taci fără gura”
 - Marcu 5:41 - Fetita scoala-te îți spun
 - Ioan 11:43 – Lazare ieși afara
 - Marcu 7:34 – “Efata” – “Deschide-te”
- Apostolii:
 - FA 3:6,
 - 9:34 - Enea,
 - 9:40 – Tabita
 - Fapte 16:18 – “în Numele lui Isus Hristos îți poruncesc să ieși din ea”

În această rugăciune ne adresăm problemei în numele lui Isus Hristos

- Marcu 16:17 – în numele lui Isus este o mare putere

Vom fi cât mai asprii cu duhul rău

Va trebui să acționezi în spiritul unității și a legăturilor frățești

3) Pot eu să fac această rugăciune

- Cineva va spune:
 - eu nu-s pastor
 - eu n-am acest dar
- Cine poate face această rugăciune?
- Există părerea că nu oricine poate să facă această rugăciune. Unii se referă la cazul fiilor lui Sceva arătând că nu trebuie să ne rugăm rugăciunea cu autoritate
- În spatele acestei învățături se găsesc intimidări din partea celui rău

- Rugăciunea cu autoritate poate fi făcută de orice copil al lui Dumnezeu plin de Duhul Sfânt
- Argumente:
 - Marcu 16:17 – cei ce vor crede
 - FA 1:8 => 1 Ioan 4:4
 - Ioan 14,12
 - Efeseni 1:17-22 (18-19)

Cine se poate ruga așa?

- cei ce-l au pe Isus ca Domn – supunere totală
- dedicare gata de Domnul
- viața de rugăciune și post
- smerenie
- ce care lucrează împreună cu Dumnezeu
 - voia lui Dumnezeu
 - colaborarea noastră (Romani 16:20)

Aplicație: toți creștinii avem potențialul de a face eficient rugăciunea cu autoritate

Rugăciunea de pocăință și mărturisire

Psalmul 51:1-13

- viața noastră spirituală începe în momentul pocăinței
- pocăința este atât un fapt cât și un proces
- trebuie să ne pocăim în fiecare zi pentru că de multe ori gresim și iertarea o dobândim prin pocăința

I. Pocăința de faptele moarte

- Pe Hristos nu poți clădi nimic dacă nu te-ai pocăit
- Dumnezeu nu va permite nimănui să construiască ceva pe temelie corectă fără pocăință
- Dumnezeu nu va accepta nimic de la tine până nu te pocăiești de faptele moarte

1. Ce sunt faptele moarte

- Faptele moarte sunt toate cele pe care le facem în neascultare de Domnul
- Toate faptele pe care le facem fără să ne bazăm pe credință
- Toate faptele și activitățile lipsite de viață, fie ele chiar și religioase
- Orice faptă, fie ea chiar bună, dar motivată greșit

2. Natura adevăratei pocăințe

- Adesea pocăința este înțeleasă greșit:
 - Acceptarea unei mărturisiri de credință confesionale
 - Îndeplinirea unui act de cult, cum ar fi botezul în apă
- Ce este adevărata pocăință?
 - Terminologia biblică**
- *Grecă*: metaneo, metamelomai – a se răzgândi, a regreta, ați schimba mintea, a gândi altfel
 - Pocăința e o decizie nu o emoție
 - Poți fi emoționat și totuși să nu te pocăiești
- *Ebraică*: suv – a te întoarce cu spatele
 - Pocăința nu este numai o decizie, ci și o acțiune care urmează deciziei
 - Pocăința este o întoarcere înapoi, o schimbare radicală a motivației de bază a vieții
- *Grecă + ebraică* = hotărâre de a te întoarce cu spatele la tine și cu fața la Dumnezeu și să o faci

b) Dimensiunile pocăinței

- Pocăința se realizează în trei dimensiuni ale ființei umane:

- *Dimensiunea intelectuală – regret*
 - Schimbare a concepției despre Dumnezeu, despre lume, despre păcat, despre tine
 - Asumarea responsabilității pentru viața trăită
- *Dimensiunea emoțională – remușcare*
 - Părere de rău – rușine față de păcat (Ps 51,4)
 - Pocăința lui Petru
 - Pocăința lui Iov – Iov 42,2-4
 - Durere sufletească că păcatul este un afront la adresa lui Dumnezeu
- Remușcarea nu este pocăința autentică. Putem avea remușcări fără ca să ne pocăim. Exemplu Iuda, tânărul bogat
- Pocăința nu este un tratament pentru liniștirea conștiinței. Noi nu ne pocăim în fața conștiinței noastre ci în fața lui Dumnezeu
 - *Dimensiunea volițională – renunțare*
 - Pocăința implică decizia de schimbare a vieții
 - Pocăința implică decizia de întoarcere la Dumnezeu și de afirmare a domniei lui Isus peste viața ta
 - Predarea voinței lui Dumnezeu
 - Dezbrăcarea faptelor rele și îmbrăcarea faptelor credinței
- Pocăința fără schimbarea comportamentului nu există.

Ilustr pocăința fiului risipitor: Luca 15,1-24

- V.17 – să-ți vii în fire – aici e momentul adevărului
- V.17 – să recunoști realitatea despre tine
- V.18 – să iei decizia corectă
- V.20 – să te întorci stânga împrejur
- V.21 – să o faci – nu s-a oprit la mijlocul drumului

c) Pocăința vine înaintea credinței

- Nu există credință fără pocăință. Ceea ce naște credința este pocăința de păcate.
- Domnul va da credința care duce la mântuire celor care se pocăiesc de păcatele lor
 - Ioan Botezătorul a cerut pocăința
 - Isus a spus: pocăiți-vă și credeți
 - Petru a cerut pocăința Fapte 2,38
 - Pavel a cerut pocăința Fapte 17,30
 - Isus a spus (Matei 21,32) Nu v-ați căit în urmă ca să-l credeți
 - Fapte 20, 20-21 – text foarte important
- Nu există în NT nici un loc unde să i se ofere oamenilor credință fără pocăință

3. Importanța pocăinței

a) Pocăința este porunca lui Dumnezeu

- Pocăința este o poruncă nu o sugestie
- De ce să ne pocăim? Pentru că noi suntem păcătoși prin natură nu doar prin faptă – Isaia 53,6

b) Pocăința este condiția absolută a mântuirii

- Există o singură alternativă pentru pocăință – pierrea – Luca 13,5
- Potrivit Bibliei, pocăința va conduce la credință

II. Oamenii lui Dumnezeu si rugăciunea de pocăință

- în Sfânta Scriptura ii vedem pe oamenii lui Dumnezeu făcând rugăciunea de pocăința
- ce e rugăciunea de pocăința – exprimare a pocăinței înaintea lui Dumnezeu
- Sfânta Scriptura prezintă dese rugăciuni de pocăința
 - Ieremia – Plăngerile lui Ieremia 3:41-42, 48-51
 - Daniel 9

- David – Psalmul 32, Psalmul 51
- Isaia 6
- Iov 42, Petru, 1Ioan 1,9 etc.
- Rugăciunea de pocăinta presupune:
 - viziunea sfinteniei lui Dumnezeu
 - viziunea propriei pacatosenii
 - smerenie (pocăinta)
 - realizarea semnificației harului lui Dumnezeu

III. Cum sa facem rugăciunea de pocăință

- În cadrul rugăciunii importante nu sunt cuvintele celui care se roagă ci atitudinea cu care se roagă
- Cum sa mă rog rugăciunea de pocăință?
 - 1) cu inima zdrobita (v.8, Ps 32)
 - 2) constientizând păcatul săvârșit. Păcatul e împotriva lui Dumnezeu
 - 3) mărturisind păcatul (Ps 32, 1 Ioan 1,9) lui Dumnezeu și unui om al lui Dumnezeu (Iacov 5,
 - 4) recunoscând că meritul tău e iadul
 - 5) cerând mila, harul, iertarea lui Dumnezeu
 - 6) cerând ca Dumnezeu sa te schimbe
 - 7) cere ca Dumnezeu sa te ridice din nou

Rugăciunea legământ

Psalmul 101

- Biblia face distincție între diferite rugăciuni pe care le rostim în diferite împrejurări ale vieții
- Vom discuta despre o rugăciune care lipsește aproape cu desăvârșire in viata credincioșilor
- pocăința noastră a însemnat începutul unui război spiritual. Biruința în acest război depinde de felul rugăciunilor noastre. Una dintre rugăciunile decisive este rugăciunea legământ

1. Ce este un legământ

- Un legământ este o promisiune solemnă, angajament, învoiala, convenție
- Biblia este o carte a legămintelor. Dumnezeu face legământ cu oamenii, oamenii cu Dumnezeu și oamenii între ei
- Exemple de legăminte:
 - legământul adamic,
 - legământul cu Noe,
 - legământul cu Avraam,
 - legământul mosaic,
 - legământul Davidic,
 - legământul cel Nou
- un legământ presupune câteva elemente fundamentale:
 - părțile
 - obiectul legământului – angajamentul
 - condițiile – obligații, consecințe
 - jertfa
- A face legământ cu Dumnezeu de obicei îi înfrică pe oameni. Oamenii se tem de legăminte. Unele pasaje biblice, înțelese greșit, induc o și mai mare frică de a face legăminte:
 - Eclesiastul 5:2,
 - Matei 5:23

- Este biblic sa facem legământ cu Domnul? Răspunsul este Da! Noi avem câteva legăminte foarte importante pe care le facem înaintea Domnului
 - botezul în apă
 - pocăința
 - căsătoria
 - legământul sfințeniei - Iov 31:1
- Toate acestea sunt legăminte. Legământul presupune disciplină personală riguroasă și oamenilor nu le place disciplina

2. Ce este rugăciunea legământ?

- În fiecare dimineața când mă rog eu fac legământ cu Dumnezeu cu privire la felul de viața pe care vreau să-l înțeleg în ziua respectivă. În timpul rugăciunii mă angajez să fiu credincios Domnului, să fiu integru, să umblu în sfințenie, să păzesc cuvântul Domnului, să înfrâng lumea și poftele firii pământești și să mă asemăn tot mai mult cu Isus în caracter
- rugăciunea legământ nu e ceva de speriat, ci ceva ce trebuie să existe zilnic în viața noastră cu Domnul
- Ce fel de legământ să facem cu Domnul când ne rugăm?

1) Legământ de ascultare

- după partea de lauda și mulțumire a rugăciunii, fac legământ cu Domnul ca-I voi fi credincios și ascultător
- cum trebuie să fac practic lucrul acesta?
- În cadrul rugăciunii promit Domnului că:
 - a) voi asculta răstignind firea pământească**
- În Biblie avem mai multe texte care atrag atenția asupra responsabilității creștinului de a se lepăda de sine în fiecare zi și de a răstigni firea pământească
 - Luca 9:23 – „în fiecare zi”
 - Coloseni 3:5 – “omorâți mădularele voastre care sunt pe pământ curvia, necurata, patima, pofta rea și lăcomia, care este o închinare la idoli”
 - Psalmul 101:8
- În timpul rugăciunii fac legământ că voi răstigni firea pământească
- Mă voi cerceta pentru a vedea care sunt domeniile în care am slăbiciuni și care sunt aspectele firii pământești în care sunt ispitit de cel rău și în mod specific mă voi ruga, angajându-mă să răstignesc acele mădulare ale firii.
 - b) iubind pe Domnul**
- voi spune în rugăciune că ceea ce mă motivează este dragostea pe care o am pentru Domnul și dorința mea de a fi pe placul său - Ioan 14:23
- dragostea pentru Domnul mă obligă să-l ascult
 - c) biziindu-mă pe ajutorul Duhului Sfânt**
- nu vom reuși să modelăm caracterul nostru după caracterul lui Isus fără de ajutorul Duhului Sfânt. Pavel vorbește despre roada Duhului – Galateni 5:22
- noi n-avem nevoie de răbdare, ci de Duhul Sfânt; nu avem nevoie de virtute ci de Duhul care să așeze în noi virtutea

2) Legământ cu timpul

- Ce înseamnă acest legământ?
- În baza acestui legământ mă angajez în mod solemn în fața Domnului, că voi acorda din timpul meu un număr de minute pe care le voi folosi pentru devoțiune, pentru rugăciune și părtășie cu Domnul.
- Mulți credincioși nu se roagă nu pentru că nu doresc să se roage, ci pentru că nu sunt disciplinați. Ei nu reușesc să găsească timp pentru rugăciune. Ca să ai timp pentru rugăciune trebuie să identifici un anumit interval de timp pe care să îl promiți Domnului cu legământ și să te rogi să ai putere să te ții de cuvânt
- Mulți nu vin la serviciile divine ale bisericii și nici nu se roagă pentru că nu au făcut nici un fel de angajament în privința acestor discipline spirituale

- Legământul cu timpul implică angajamentul solemn înaintea Domnului că:
 - Voi fi prezent la adunare - Psalmul 101:6
 - Că mă voi ruga zilnic
 - Că voi posti
- Va trebui să identifici un interval de timp pe care să îl rezervi pentru părtășia ta în rugăciune cu Domnul și să promiți solemn că vei face tot ce depinde de tine ca în acel interval de timp să te rogi Domnului
- Analizează cu grijă agenda ta și identifică cel mai bun timp pentru tine. Scriptura ne arată că acel moment poate fi găsit în orice moment al zilei:
 - David se ruga dimineața – Ps 5,8
 - Fapte 3 – la ceasul al nouălea – adică 3 pm
 - Daniel se ruga de trei ori pe zi
 - Ps 119,148 – o iau înaintea zorilor
 - Isus se ruga noaptea
- Va trebui să dezvoltă obiceiul de a vă ruga oriunde
- Disciplinează-te să dai socoteală unei persoane apropiate despre viața ta de rugăciune. Pune pe cineva să te supravegheze și să te întrebe privitor la felul în care îți îndeplinești angajamentele făcute privitor la viața ta de rugăciune. Am observat că atunci când te așezi sub autoritatea cuiva și ești gata să dai socoteală altuia despre viața ta de rugăciune, atunci ești mai biruitor

3) Legământ de-a alege voia lui Dumnezeu

- în vremuri bune e tare ușor să alegi voia lui Dumnezeu (mai ales atunci când se potrivește cu voia ta)
- sunt situații când dorințele noastre cele mai legitime intră în conflict cu dorința și planul lui Dumnezeu pentru noi. În aceste circumstanțe noi trebuie să facem legământul de alegere a voii lui Dumnezeu
- Isus în Ghetsimani a făcut o asemenea rugăciune

4) Legământ al locului

- Legământul locului presupune să am un loc în care să obișnuiesc să mă întâlnesc în rugăciune cu Domnul. Isus a vorbit despre „odăița ta”
- Cu siguranță că ne putem ruga în orice loc ne găsim. Nu avem nici o indicație în Biblie că Domnul ne ascultă rugăciunea doar dacă ne găsim la locul potrivit. Cu toate acestea, fiecare credincios trebuie să aibe un loc pe care să îl asocieze cu închinarea pe care o aduce înaintea Domnului
- Patriarhii obișnuiau să construiască altare. Apostolii se îndreptau spre locul de rugăciune.
- În cadrul acestei rugăciuni mă angajez față de Domnul că voi fi la o anumită oră, într-un anumit loc și acolo mă voi închina Domnului și mă voi ruga

Rugăciunea pentru vindecare

- Lumea în care trăim este o lume suferindă. Odată cu primul păcat făcut de Adam a început moartea. Procesul morții presupune și boala. Gen. 2,16-17 – „murind vei muri”
- Dumnezeu a prevăzut ca bolile noastre să fie vindecate:
 - Isus a purtat pe cruce și bolile noastre – Isaia 53 este interpretat de către Matei în acest mod
 - Dumnezeu a lăsat un dar special a Duhului pentru a avea în atenție suferințele noastre

1. Realitatea și diversitatea bolilor

- Boala este o realitate incontestabilă. Fiecare dintre noi a fost bolnav cel puțin o dată.
- Bolnavi sunt nu numai persoanele în vârstă, ci bolnavi sunt și tinerii, ba chiar și copiii. Boala face parte din cadrul vieții noastre terestre
- Bolile sunt variate:
 - a) Avem boli fizice – trupurile sunt bolnave
 - b) Există boli psihice, mintale
 - c) Există boli spirituale

2. Cauzele bolilor

- Există cinci cauze majore care determină bolile noastre:
 - a) Păcatul: păcatul este cauza primară a bolilor noastre
Când zicem păcat, ne referim la trei tipuri de păcate:
 - Păcatul primar – Adam și Eva
 - Păcatul colectiv - 1Samuel 5,6 – filistenii din Asdod au capturat chivotul Domnului și au fost pedepsiți de către Domnul cu boli fizice
 - Păcatul personal – 1Cor 5,5 – curvarul din Corint a fost pedepsit cu boală
 - b) Planul dinaintea a lui Dumnezeu – Ioan 9,3 – „s-a născut așa ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu”
 - c) Participarea în chip nevrednic la Cina Domnului – 1Cor 11,29
 - d) Cauze naturale: lumea biologică este plină de microbi și viruși. Unele boli sunt determinate de cauze biologice, sau de încălcarea unor legi naturale
 - e) Rațiuni divine nerevelate pentru moment – cazul lui Iov
 - f) Cauze demonice – în Evangheliile avem multe cazuri de oameni bolnavi, ale căror boli erau determinate de către demoni: mut, paralizat, muțenie și surzenie, nebunie –

3. Domenii în care avem nevoie de vindecare

- Boala a afectat toate domeniile existenței umane
- Există patru domenii în care avem nevoie de vindecare:
 - Iertarea păcatelor – vindecarea duhului
 - Vindecarea emotivă și psihică – vindecarea sufletului
- Isaia 61,1, „*Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să aduc vești bune celor nenorociți: El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia, și prinșilor de război izbăvirea*”
- Este avut aici un handicap lăuntric, o amintire din trecut, complexe de inferioritate, frică, neliniște, depresie, insomnie, lipsa păcii sufletești
- Este domeniul pe care dorește să-l ocupe consilierea psihologică
 - Vindecarea fizică
 - Vindecarea de posesiunea demonică
- Sunt persoane posedate de cel rău sau asediate de puterea întunericului
- Doresc să subliniez că un credincios nu poate să fie posedat de diavolul, dar poate să fie hărțuit

4. Căile de vindecare

- Sunt două căi majore de vindecare; amândouă sunt operate de către Dumnezeu
 - a) Calea naturală - medicina
- Dumnezeu nu este împotriva practicii medicale. Dumnezeu încurajează practica medicală. Avem trei argumente principale pentru a face un asemenea enunț:
 - D-zeu a dat înțelepciunea medicală
 - Isus recunoaște practica medicală – cei bolnavi au nevoie de doctor
 - Pavel recunoaște practic medicală – Luca era medicul lui
- Chiar dacă folosesc medicamente trebuie să proclam că cel care vindecă este Domnul
 - b) Calea supranaturală
- Aici avem două modalități practice:
 - Vindecarea prin credință
- Aici se poate ruga cel bolnav pentru el sau biserica
- Aici este esențială rugăciunea bolnavului
 - Vindecarea prin darurile vindecărilor
- Darurile vindecărilor sunt independente de credința bolnavului

Observație:

Ce sunt darurile vindecărilor? Definiție - Darurile de vindecare – sunt capacitățile supranaturale de a-i vindeca pe cei bolnavi de diferite suferințe fizice, psihice, emoționale sau sufletești. Acesta este darul însănătoșirii într-un mod supranatural a celor care sunt bolnavi.

- Expresia grecească din v 12,9 este un plural: „χαρισματα ιματων”, se traduce “darurile vindecărilor”
- Acest plural, **pluralitatea darurilor**, semnifică următoarele trei lucruri:
 - Sunt mai multe daruri ale vindecărilor. Este posibil ca aceste daruri să fie specializate pe categorii de boli. Așa se explică faptul că nu toți pentru cei care se roagă cei cu daruri se vindecă. E posibil ca cel ce se roagă să fie echipat doar cu o anumită categorie de daruri pentru o anumită categorie de boli.
- Majoritatea cercetătorilor biblici cred că pluralitatea “DARURI” de aici este **în contrast direct cu varietatea bolilor existente**. Sunt multe feluri de boli fizice. De asemenea, sunt boli de natură afectivă sau spirituală. Jertfa lui Hristos asigură vindecare pentru toți. **Darurile de vindecare sunt multiple, așa cum sunt și bolile**. Este posibil pentru o persoană să aibă dar(uri) pentru a vindeca numai anumite lucruri și nu altele?
 - Darurile nu au un caracter permanent
- Ele nu sunt date unui credincios o dată pentru totdeauna, ci fiecare manifestare a lui este un dar separat
- Nu putem vorbi aici despre posesori ai darurilor de vindecare.

5. Dificultăți în vindecare

- În cazul rugăciunii pentru vindecare ne putem confrunta cu câteva dificultăți majore:
 - Un diagnostic greșit
- În practica medicală, stabilirea unui diagnostic corect, este elementul fundamental în vindecare
- Din punct de vedere spiritual, stabilirea diagnosticului corect este un element cel puțin la fel de important
- Este posibil ca problema fundamentală să nu fie de natură biologică, ci de natură spirituală
 - Pot fi la mijloc păcate care trebuie mărturisite
 - Pot fi implicate posesiuni și legături demonice
- În cazul vindecărilor operate de Isus pot fi observate momente în care el stabilește natura problemei cu care se confrunta bolnavul și elemente de stabilire a diagnosticului
 - Marcu 9,21

6. Ce trebuie să facem în caz de insucces în rugăciunea pentru vindecare

- De multe ori vindecarea nu are loc, deși ne rugăm fierbinte. Ce ar trebui să facem în cazul în care ne confruntăm cu insucces în rugăciunea pentru vindecare?
 - a) Niciodată nu trebuie să acuzăm pe cel bolnav pentru insucces:
- Nu vom reproșa celui bolnav lipsa de credință sau alt tip de probleme spirituale
 - b) Scriptura ne arată că nu toți cei pentru care se fac rugăciuni se vindecă
- Nu toți se vindecă:
 - Luca 4,27
 - Evrei 5,7-9 – „nu l-a izbăvit Domnul”
 - c) De ce nu se vindecă toți?
- Nu putem și cu exactitate care este motivul pentru care nu se vindecă toți. Nimeni dintre oameni nu poate avea răspunsul la această întrebare. Singurul care are răspunsul este Domnul
- Ce este de făcut în acest caz?
 - Dumnezeu are un plan pentru fiecare om, planul lui Dumnezeu este bun
 - Noi trebuie să ne rugăm pentru că nu știm care este planul lui Dumnezeu privitor la vindecare
 - Este posibil ca Domnul să considere că harul său este suficient, și că nu este necesară vindecarea fizică – acesta a fost cazul lui Pavel (2Corinteni 12, 9)
 - Noi trebuie să ne rugăm cu perseverență pentru vindecarea celui bolnav din următoarele motive:
 - Dumnezeu poate să de vindecare
 - Domnul a spus să ne rugăm pentru vindecare
 - Suveranitatea lui Dumnezeu decide în fiecare caz
 - Mila lui Dumnezeu poate fi înduplecată prin rugăciuni stăruitoare
 - Rugăciunea pentru vindecare este și o luptă spirituală împotriva duhurilor de boală
 - Cazul vindecării orbului vindecat prin două atingeri - Marcu 8

7. Modelul rugăciunii pentru cei bolnavi

- Nu cred că există un model de rugăciune pentru bolnavi, în sensul unui șablon. Există, însă principii de care trebuie să ținem seama atunci când avem în față rugăciunea pentru vindecare
- Când ne rugăm pentru cei bolnavi trebuie să ținem seama de următoarele aspecte:
 - a) Ascultarea celui bolnav în vederea determinării exacte a problemei fizice cu care se confruntă și a cauzelor spirituale care ar putea determina boala. În această fază se oferă consiliere spirituală și poate fi făcută confesarea păcatelor personale ale celui bolnav
 - b) Ungerea cu untdelemn în Numele Domnului – Iacov 5,14
 - c) Punerea mâinilor – Marcu 16, 18
 - d) Mijlocire înaintea Domnului. În timpul rugăciunii este bine să fie menționate promisiunile lui Dumnezeu cu privire la vindecare și mărturisite cuvinte din Biblie referitoare la aceste promisiuni.
 - e) Rugăciune cu autoritate.
 - f) Mulțumire

Rugăciunea de mijlocire

- Există deosebire între rugăciunea de cerere și rugăciunea de mijlocire. În cazul rugăciunii de cerere ne rugăm pentru problemele personale, pe când în cazul rugăciunii de mijlocire ne rugăm pentru problemele altora.
- Rugăciunea de mijlocire este o obligație sfântă și nu o opțiune facultativă
 - Dumnezeu poruncește să facem rugăciuni de mijlocire – 1Timotei 2, 1-3
 - A înceta să mai facem rugăciuni de mijlocire înseamnă a păcătuî împotriva lui Dumnezeu - 1Samuel 12,23
- Rugăciunea de mijlocire este dovada preoției noastre. În baza oficiului de preot la care suntem chemați, fiecare creștin poate să facă rugăciunea de mijlocire, având deplină siguranță că Domnul ascultă rugăciunile făcute

I. Caracteristici ale rugăciunii de mijlocire

- Trei caracteristici sunt esențiale:
 - 1) Persistența și perseverența în rugăciune – Luca 11,8
 - 2) Convingerea personală cu privire la importanța și necesitatea rugăciunii de mijlocire
 - 3) Convingerea că Dumnezeu ne ajută nu din pricina meritelor noastre, ci în Numele Domnului Isus

II. Rațiunea rugăciunii de mijlocire

- De ce e necesar să ne rugăm și să mijlocim? De ce Dumnezeu ne cere să mijlocim? El e suveran de ce nu lucrează și fără rugăciunile noastre? Oricum face numai ceea ce e voia Sa. De ce e necesar să ne rugăm?
- Înainte de a răspunde trebuie să notăm două principii esențiale:
 - Principiul războiului spiritual care există în lumea spirituală
 - Principiul „lucrători împreună cu Dumnezeu” – 1Cor 3:9

1) Raportul cu mijlocitorul

- Mijlocitorul e cel care se roagă. Rugăciunea de mijlocire are un efect și asupra mijlocitorului.
- În general efectul este întreit:
 - a. *Conștientizarea dependenței de Dumnezeu*
- Cel care se roagă mărturisește că singur nu poate, el depinde de cineva, de cel căruia i se roagă
 - b. *Conștientizarea puterii lui Dumnezeu*
 - c. *Conștientizarea planului lui Dumnezeu – viziunii lui Dumnezeu*

2) Raportul cu vrășmașul sufletelor

- Vrășmașul sufletelor este Diavolul
- Mijlocirea are efect și în această sferă
- *Daniel 10: 1, 12-21. mijlocirea lui Daniel și împotrivirea Diavolului*
- Mijlocirea pentru trezire spirituală – puterile vrăjitoarei
- Iacov 4:7
- 1Petru 5:8

3) Raportul cu obiectul mijlocirii

- a. *Mijlocitorul se identifică cu cauza*
 - Te doare pentru ceea ce te rogi
 - Daniel se identifica cu poporul pentru care se ruga – Daniel 9:1-20
 - Moise se identifica cu poporul pentru care se ruga – Exod 32:32
- b. *Mijlocitorul lucrează pentru cauză*
 - Principiul se numește: „roagă-te și apoi lucrează”
 - Matei 9:38- 10:1 – ucenicii se roagă pentru lucrători și Dumnezeu îi cheamă să fie lucrători
- c. *Dumnezeu dă biruință în cauza respectivă*

- Moise mijlocește pentru Israel: - Exod 17:8-16
- Estera 4: 15-17 – postul Esterei și lecția cărții Estera

4) Raportul cu Dumnezeu

- Dumnezeu e suveran și Judecător drept
 - Înduplecă mila lui Dumnezeu*
 - Prelungește harul lui Dumnezeu pentru o persoană sau un popor*

Argumente că așa stau lucrurile:

- Mijlocirea lui Avraam pentru Sodoma
- Mijlocirea lui Moise pentru Israel – Exod 32:7-14
- Rugăciunea lui Ezechia: Isaia 38:1-8
- Pilda smochinului neroditor Luca 13:6-9

III. Rugăciune de mijlocire din punct de vedere practic

- Rugăciunea de mijlocire se recomandă prin următoarele caracteristici
 - 1) Mijlocitorul trebuie să fie convins cu privire la importanța lucrului cerut
 - 2) Mijlocitorul trebuie să se identifice cu obiectul mijlocirii sale – exemplul lui Moise în mijlocirea sa pentru Israel
 - 3) Mijlocitorul trebuie să se bazeze pe cuvântul lui Dumnezeu
 - 4) Mijlocitorul trebuie să fie motivat de glorificarea lui Dumnezeu din pricina primirii răspunsului la rugăciune
 - exemplu Rugăciunea lui Avraam pentru Sodoma
 - rugăciunea lui Moise pentru Israel,
 - Rugăciunea lui Daniel pentru fii robiei
 - 5) Mijlocitorul trebuie să fie perseverent
 - 6) Mijlocitorul trebuie să proclame puterea lui Dumnezeu peste problema sau circumstanța pentru care se roagă
 - 7) Mijlocitorul va aduce lui Dumnezeu mulțumire pentru felul în care va lucra

Rugăciunea de cerere

- Luther a spus „toți suntem cerșetori. Este adevărat” – după două zile a murit
- Adevărul este că toți suntem cerșetori în fața tronului lui Dumnezeu și a cere daruri bune de la Dumnezeu înseamnă a face rugăciuni de cere
- Rugăciunea de cerere simbolizează relația noastră cu Domnul, el a spus să cerem de la el ceea ce avem nevoie

1. Baza rugăciunii de cere

- La baza rugăciunii de cere se găsesc trei aspecte fundamentale:
 - a) Relația „Tată – fiu” cu Dumnezeu
 - Nimeni nu se naște cu calitatea de copil al lui Dumnezeu. această calitate este căpătată prin credința în Isus Hristos. Noi suntem copiii ai lui Dumnezeu prin lucrarea de adoptare făcută de Domnul și prin lucrarea nașterii din nou, operată prin Duhul Sfânt
 - Faptul că Domnul este tatăl nostru este un adevăr fundamental privitor la baza cererilor noastre
 - Rugăciunea tatăl nostru
 - Matei 7,7-11
 - b) Promisiunile ferme făcute de Domnul
 - Rugăciunile noastre se bazează pe promisiunile făcute de Domnul în cuvântul său
 - Baza promisiunilor este reprezentată de cuvintele lui Isus:

- Matei 7,7-11
- Ioan 14,13-14
- Ioan 15,16
- Ioan 16,23
- A cere în Numele lui Isus înseamnă a cere de la Dumnezeu acele lucruri pe care și Isus le-ar cere pentru noi. Trebuie să facem cereri pe care și Isus le-ar susține. Isus nu va susține cererile noastre numai atunci când ele se potrivesc cu ceea ce el dorește pentru noi.

c) Crediința personală provenită dintr-o inimă curată

- Matei 5,8
- Ps 66,18-20
- Isaia 59,1-2

2. Dificultăți în cadrul rugăciunii de cerere

- În cadrul rugăciunilor de cere ne putem confrunța cu câteva dificultăți:
 - a) Dacă Domnul știe de ceea ce am nevoie, de ce trebuie să mă mai rog?
 - b) Absența răspunsului așteptat
- Se spune că Dumnezeu dă rugăciunilor noastre unul dintre trei răspunsuri:
 - Da; Nu; Așteaptă
- Trebuie să subliniem că Domnul răspunde întotdeauna pozitiv rugăciunilor noastre.
- Packer scrie: „Da-ul lui Dumnezeu înseamnă de obicei: „modul în care te-ai gândit cum pot împlini cel mai bine nevoia aceasta a fost corect”; „nu-ul său înseamnă: „aceasta nu, pentru că lucrul celălalt este mai bun”, deci nu-ul este în realitate un da deghizat. Iar răspunsul lui Dumnezeu: „așteaptă” înseamnă: „așteaptă și vei vedea. Mă voi ocupa de problema aceasta la vremea potrivită. Fie că vei putea înțelege înțelepciunea mea atunci când voi interveni, fie că nu, voi face acest lucru. Urmărește și cei vedea ceea ce poți vedea”.

3. De ce uneori Dumnezeu nu răspunde cu „Da” la rugăciunile de cere?

- a) Nu știm de ce Domnul nu ne răspunde cu da – noi cunoaștem în parte
 - b) Poate că lucrul cerut nu este cel mai bun lucru pentru noi – nu știți ce cereți
 - c) Răspunsul s-ar putea să fie în detrimentul celor din jur – să se coboare foc din cer peste ei
 - d) Este posibil să nu fii pregătit pentru răspunsul pe care îl ceri
 - e) Pentru că Domnul urmărește binele nostru
 - f) Pentru că ceasul lui Dumnezeu nu potrivește cu ceasul nostru
 - g) S-ar putea ca Domnul să fi dat răspunsul, dar noi să nu avem abilitatea de al vedea – ex Elisei cu slujitorul său
 - h) Păcatul – cerem cu gând rău ca să risipim în plăcerile noastre
 - i) Pentru că nu facem ceea ce depinde de noi în formularea răspunsului
- Inactivitatea noastră poate să împiedice binecuvântările pentru care ne rugăm. Se poate ca uneori rugăciunea fără faptele necesare să fie la fel de inutile ca faptele fără rugăciune
 - *Întrebarea relevantă aici este: cu ce ar trebui să contribuim noi la răspunsul lui Dumnezeu la rugăciunile noastre?*

4. Rugăciunea de cere: aspecte practice

- Privitor la conținutul rugăciunii de cere, modelul rugăciunilor de cere este rugăciunea tatăl nostru. În această rugăciune avem formulate trei tipuri de cere:
 - Rugăciune pentru nevoile zilnice – pâinea noastră
 - Rugăciune pentru iertarea zilnică – și ne iartă nouă
 - Rugăciunea pentru protecție zilnică – și ne izbăvește de cel rău
- Cu privire la atitudinea în rugăciune este foarte important să:
 - Facem rugăciunea în Numele Domnului Isus
 - Să invocăm promisiunile lui Dumnezeu
 - Să argumentăm în rugăciune în favoarea răspunsului așteptat
 - Să cerem în vederea slăvirii lui Dumnezeu printre oameni și a creșterii Împărăției sale

Rugăciunea pentru călăuzire: Psalmul 143,7-8

Viitorul tău depinde de deciziile tale. Pe parcursul vieții vei culege fructul propriilor tale hotărâri
Pentru a lua decizii după Voia Domnului trebuie să ai credință în Dumnezeu
Credința în Domnul Isus este baza pentru a lua decizii în conformitate cu voia Domnului
În lume sunt patru voințe:

- Voia lui Dumnezeu
- Voia oamenilor
- Voia specifică fiecărei persoane
- Voia lui Satan

Voia lui Dumnezeu – principii de bază

Voia lui Dumnezeu are două dimensiuni:

dimensiunea scrisă – aici se regăsește voia lui Dumnezeu revelată în Biblie. Vorbim în această dimensiune, despre voia lui Dumnezeu doctrinară, morală, planul lui Dumnezeu pentru escatologie etc.

dimensiunea personală – avem în vedere aici, voia lui Dumnezeu specifică fiecărei persoane, planul lui Dumnezeu pentru fiecare om. Planul lui Dumnezeu poate avea aspecte foarte personale, unice, aspecte care nu sunt revelate în Biblie

Dumnezeu are un plan pentru fiecare dintre noi

Aceasta nu înseamnă robotism, ci cunoașterea celei mai bune alternative pentru noi și alegerea ei

Mai mult decât vrem noi să fim călăuziți vrea Dumnezeu să ne călăuzească

Vocea lui Dumnezeu se va auzi oriunde ea este așteptată

Pentru a auzi vocea lui Dumnezeu trebuie să ții cont de următoarele lucruri:

- Tu trebuie să fii deschis pentru a auzi vocea lui Dumnezeu
- Niciodată nu o aștepta într-un anumit fel
- De cele mai multe ori ea vine cum nu te aștepti
- De preferință Domnul nu alege lucrurile spectaculare

Renunță la voia ta în favoarea voii lui Dumnezeu

De cele mai multe ori piedica în auzirea voii lui Dumnezeu este propria noastră voie

Hotărăște să faci voia lui Dumnezeu mai înainte de o cunoaște

Există o problemă majoră în identificarea vocii lui Dumnezeu, pentru că noi suntem predispuși în a auzi nu ceea ce spune Domnul, ci ceea ce am aștepta noi să spună

Ferește-te de păcat – păcatul pune un zid de despărțire între noi și Domnul

Două moduri prin care Dumnezeu comunică revelația privitoare la planul sau pentru o persoană

- Calea rugului aprins – experiența lui Moise
- Calea naturală

Ce să fac dacă nu am un rug aprins?

De regulă, Domnul nu alege calea spectaculoasă, miraculoasă (specifică principiului rugului aprins), ci alege să comunice cu noi pe o cale naturală, obișnuită. Cum putem identifica voia lui Dumnezeu pentru noi în aceste circumstanțe?

- a) Cunoaște problema pentru care ai nevoie de călăuzire
- b) Vezi ce spune Biblia despre acea problemă

Identifică în Biblie:

- Principii
- Porunci
- Exemple de viață

- c) Dacă Biblia stabilește o anumită poruncă atunci ascultă

Dar ce să fac dacă Biblia nu spune nimic foarte clar despre problema mea?

Dacă nu găsești răspunsul în Biblie atunci fă următorii pași:

a) Roagă-te ca să fii călăuzit

- Cere-i lui Dumnezeu să iei decizii corecte
- Roagă-l să îți comunice ce e corect să faci
- Cere-i să te protejeze în confuzie și să nu te lase să mergi pe drumuri greșite
- Solicită ajutorul altor creștini în rugăciune

b) Studiază Scriptura

În acest fel te vei obișnui cu spiritul vocii lui Dumnezeu

c) Ascultă vocea lăuntrică a Duhului Sfânt

Duhul locuiește în tine și el te va învăța ce trebuie să faci

Fi foarte atent la șoapta Duhului

Ea va fi liniștită și fermă

d) Caută un sfătuitor duhovnicesc

- Nu te feri să te sfătuești cu oameni maturi spiritual
- Sfaturile oamenilor trebuie să fie în acord cu Biblia

e) Analizează împrejurările în care te afl

f) Verifică totul pe baza Prov.3:5-6

g) Crede că Domnul te călăuzește

h) Ia o decizie

5. Trei întrebări chinuitoare

- a) **Cum pot ști eu dacă am decis corect?** – pacea este arbitru
- b) **Dar dacă am luat o decizie greșită?** – Domnul va interveni și va schimba decizia ta greșită
- c) **Dar dacă voi face o alegere și după aceea vor veni necazuri, nu înseamnă aceasta că am decis greșit?** – Nu! Voia lui Dumnezeu nu exclude suferința

Rugăciunea pentru maturizare

- Creștinul este chemat la creștere spirituală. Milioane de creștini îmbătrânesc fără să crească

1. Creșterea spirituală este un imperativ divin

- Pentru copii lui Dumnezeu, creșterea este o poruncă: Efeseni 4,15 – „să creștem în toate privințele”
- Viața creștină începe cu nașterea din nou, tot atunci începe și procesul de maturizare creștină
- Biblia vorbește despre diferite stadii de creștere spirituală:
 - 1Ioan 1: copilași – tineri – părinți
 - Ioan 21: mieluși – oițe – oi
- Creșterea spirituală este un imperativ. Un creștin trebuie să crească în:
 - Har – 2Petru 3,18 „creșteți în harul Domnului nostru Isus Hristos”
 - Credință – 1Tes 1,3 „credința voastră merge crescând”
 - Cunoștință – 2Pet 3,18
 - Dragoste – 2Tes 1,3 „dragostea fiecăruia dintre voi se mărește tot mai mult”
 - Răbdare, înțelepciune, blândețe, smerenie – asemănarea cu Isus în caracter
- Creșterea este o poruncă: Evrei 5,12-15

2. Creșterea spirituală cere timp

- Creșterea spirituală nu se produce instantaneu. Ea este un proces anevoios, care continuă pe parcursul întregii vieți
- Creșterea spirituală presupune multă disciplină spirituală și consecvență

3. Mijloacele creșterii spirituale

a) Cuvântul lui Dumnezeu

- Pentru a putea crește, creștinul trebuie să:
 - Accepte autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu asupra sa
 - Asimileze Cuvântul lui Dumnezeu prin citire, cercetare, memorare și meditare
 - Aplice în viața practică principiile Cuvântului lui Dumnezeu
- b) Necazurile, încercările și greutățile vieții**
- c) Ispitele**
- d) Părtașia cu alți credincioși**
- e) Rugăciunea**

4. Rugăciunea pentru maturizare - practic

Cum trebuie să ne rugăm în vederea creșterii noastre spirituale?

a) Ne rugăm pentru o bună comuniune spirituală cu Domnul

- Subliniem aici importanța legăturii spirituale strânse cu Domnul. Aici este esențială:
 - ferirea noastră de păcate,
 - păstrarea curăției de cuget,
 - disciplină în părtașia personală zilnică cu Dumnezeu în rugăciune
- b) Ne rugăm pentru a fi păziți de mândrie și pentru a rămâne într-o stare de umilință**
- Dumnezeu este împotriva celor mândri, dar celor smeriți le dă har
 - Mândria blochează creșterea noastră spirituală
 - A fi smerit înseamnă să trăiești cât mai aproape de adevăr:
 - Adevărul despre Dumnezeu
 - Adevărul despre biserică
 - Adevărul despre sine – fiecare să aibă o privire cumpătată despre sine însuși
 - Adevărul despre semenii
 - Adevărul despre lume
- c) Cerem lui Dumnezeu creștere în domeniile în care avem nevoie de creștere**
- d) Ne abandonăm în mâna Domnului în vederea creșterii**

Rugăciunea neîncetată

1. Rugăciunea în absența divină
2. Rugăciunea de renunțare
3. Rugăciunea pentru botezul cu Duhul Sfânt

4. Rugăciunea cercetării personale
5. Rugăciunea de adorare și mulțumire
6. Rugăciunea prin Duhul Sfânt

7. Rugăciunea pentru masă
8. Rugăciunea pentru înțelepciune